

Euroopan unionin virallinen lehti

C 129

50. vuosikerta

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

9. kesäkuuta 2007

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
	IV <i>Tiedotteet</i>	
	EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN JA ELINTEN ANTAMAT TIEDOTTEET	
	Tuomioistuin	
2007/C 129/01	Tuomioistuimen viimeisin julkaisu <i>Euroopan unionin virallinen lehti</i> EUVL C 117, 26.5.2007	1
	V <i>Ilmoitukset</i>	
	TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT	
	Tuomioistuin	
2007/C 129/02	Asia C-74/07 P: Valitus, jonka Luciano Lavagnoli on tehnyt 12.2.2007 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-422/04, Lavagnoli v. komissio, 23.11.2006 antamasta tuomiosta	2
2007/C 129/03	Asia C-100/07 P: Valitus, jonka É. R. ym. ovat tehneet 21.2.2007 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-138/03, É. R. ym. v. neuvosto ja komissio, 13.12.2006 antamasta tuomiosta	2
2007/C 129/04	Asia C-103/07 P: Valitus, jonka Angel Angelidis on tehnyt 21.2.2007 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-416/03, Angelidis v. parlamentti, 5.12.2006 antamasta tuomiosta	3
2007/C 129/05	Asia C-108/07 P: Valitus, jonka Ferrero Deutschland GmbH on tehnyt 23.2.2007 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-310/04, Ferrero Deutschland GmbH v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) ja Cornu SA Fontain, 15.12.2006 antamasta tuomiosta	4
2007/C 129/06	Asia C-142/07: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Juzgado de lo contencioso-administrativo N:o 22 de Madrid (Espanja) on esittänyt 12.3.2007 — Ecologistas en Acción-CODA v. Ayuntamiento de Madrid	4

FI

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2007/C 129/07	Asia C-149/07: Kanne 15.3.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Puolan tasavalta	5
2007/C 129/08	Asia C-157/07: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesfinanzhof (Saksa) on esittänyt 21.3.2007 — Finanzamt für Körperschaften III in Berlin v. Krankenhaus Ruhesitz am Wannsee-Seniorenheimstatt GmbH	5
2007/C 129/09	Asia C-160/07: Kanne 22.3.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Portugalin tasavalta	6
2007/C 129/10	Asia C-163/07 P: Valitus, jonka Diy-Mar Insaat Sanayi ve tacaret Ltd Sirketi ja Musa Akar ovat tehneet 26.3.2007 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-129/06, Diy-Mar Insaat Sanayi ve tacaret Ltd Sirketi ja Musa Akar v. Euroopan yhteisöjen komissio, 17.1.2007 antamasta määräyksestä	7
2007/C 129/11	Asia C-164/07: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal de grande instance de Nantes (Ranska) on esittänyt 27.3.2007 — James Wood v. Fonds de Garantie	7
2007/C 129/12	Asia C-165/07: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Vestre Landsret (Tanska) on esittänyt 27.3.2007 — Skatteministeriet v. Ecco Sko A/S	8
2007/C 129/13	Asia C-168/07: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka cour d'appel de Bruxelles (Belgia) on esittänyt 29.3.2007 — AXA Belgium SA, aiemmin AXA Royale Belge SA v. 1. Belgian valtio, administration de la TVA, de l'enregistrement et des domaines, 2. Belgian valtio, administration de l'inspection spéciale des impôts	8
2007/C 129/14	Asia C-186/07: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Superior de Justicia de Canarias (Espanja) on esittänyt 2.4.2007 — Club Náutico de Gran Canaria v. Comunidad Autónoma de Canarias	9
2007/C 129/15	Asia C-187/07: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Rechtbank Zutphen (Alankomaat) on esittänyt 3.4.2007 — Rikosasia, jossa vastaajana on Dirk Endendijk	9
2007/C 129/16	Asia C-188/07: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour de cassation (Ranska) on esittänyt 3.4.2007 — Commune de Mesquer v. Total France SA ja Total International Ltd	9
2007/C 129/17	Asia C-189/07: Kanne 3.4.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Espanjan kuningaskunta	10
2007/C 129/18	Asia C-190/07: Kanne 3.4.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Italian tasavalta	10
2007/C 129/19	Asia C-195/07: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Zala Megyei Bíróság (Unkarin tasavalta) on esittänyt 10.4.2007 — OTP Bank Rt. ja Merlin Gerin Zala Kft. v. Zala Megyei Közigazgatási Hivatal	11
2007/C 129/20	Asia C-197/07 P: Valitus, jonka Aktieselskabet af 21. november 2001 on tehnyt 12.4.2007 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-477/04, Aktieselskabet af 21. november 2001 v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV), TDK Kabushiki Kaisha (TDK Corp.), 6.2.2007 antamasta tuomiosta	11
2007/C 129/21	Asia C-198/07 P: Valitus, jonka Donal Gordon on tehnyt 12.4.2007 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-175/04, Donal Gordon v. komissio, 7.2.2007 antamasta tuomiosta	12
2007/C 129/22	Asia C-200/07: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Corte suprema di cassazione (Italia) on esittänyt 12.4.2007 — Alfonso Luigi Marra v. Eduardo De Gregorio	13

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2007/C 129/23	Asia C-201/07: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Corte suprema di cassazione (Italia) on esittänyt 13.4.2007 — Alfonso Luigi Marra v. Clemente Antonio	13
2007/C 129/24	Asia C-206/07: Kanne 19.4.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Portugalin tasavalta	13
2007/C 129/25	Asia C-210/07: Kanne 20.4.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Espanjan kuningaskunta	14
2007/C 129/26	Asia C-216/07: Kanne 25.4.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Saksan liittotasavalta	14
2007/C 129/27	Asia C-218/07: Kanne 25.4.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Saksan liittotasavalta	14
Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin		
2007/C 129/28	Asia T-97/07: Kanne 26.3.2007 — Imelios v. komissio	16
2007/C 129/29	Asia T-100/07: Kanne 4.4.2007 — UPS Europe ja UPS Deutschland v. Euroopan yhteisöjen komissio	16
2007/C 129/30	Asia T-101/07: Kanne 26.3.2007 — Dada v. SMHV — Dada (DADA)	17
2007/C 129/31	Asia T-102/07: Kanne 5.4.2007 — Freistaat Sachsen v. komissio	18
2007/C 129/32	Asia T-104/07: Kanne 6.4.2007 — BVGD v. Euroopan yhteisöjen komissio	18
2007/C 129/33	Asia T-105/07: Kanne 2.4.2007 — MarketTools v. SMHV — Optimus-Telecomunicações (ZOOMERANG)	19
2007/C 129/34	Asia T-106/07: Kanne 11.4.2007 — Alcon v. SMHV	19
2007/C 129/35	Asia T-107/07 P: Valitus, jonka Francisco Rossi Ferreras on tehnyt 16.4.2007 virkamiestuomioistuimen asiassa F-42/05, Rossi Ferreras v. komissio, 1.2.2007 antamasta tuomiosta	20
2007/C 129/36	Asia T-108/07: Kanne 8.4.2007 — Spira v. komissio	20
2007/C 129/37	Asia T-111/07: Kanne 13.4.2007 — Agrofert Holding v. komissio	21
2007/C 129/38	Asia T-112/07: Kanne 17.4.2007 — Hitachi Ltd ym. v. komissio	22
2007/C 129/39	Asia T-114/07: Kanne 13.4.2007 — Last Minute Network v. SMHV — Last Minute Tour (LAST MINUTE TOUR)	22
2007/C 129/40	Asia T-115/07: Kanne 13.4.2007 — Last Minute Network v. SMHV — Last Minute Tour (LAST MINUTE TOUR)	23
2007/C 129/41	Asia T-119/07: Kanne 16.4.2007 — Italia v. komissio	24

Euroopan unionin virkamiestuomioistuin

2007/C 129/42	Asia F-23/05: Virkamiestuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 2.5.2007 — Giraudy v. komissio (Henkilöstö — Kanne — Vahingonkorvauskanne — Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimus — Asemapaikan siirto — Asetus (EY) N:o 1073/1999 — Päätös 1999/396/EY, EHTY, Euratom — Tuottamus — Vahinko — Ammattitauti — Henkilöstösääntöjen 73 artiklassa säädettyjen etuuksien huomioon ottaminen) 25
2007/C 129/43	Asia F-123/05: Virkamiestuomioistuimen määräys (toinen jaosto) 3.5.2007 — Bracke v. komissio (Henkilöstö — Kilpailu — Sisäinen kilpailu — Osallistumisedellytykset — Kilpailuilmoitus — Virkaikää koskeva edellytys — Tilapäinen henkilöstö — Henkilöstösääntöjen 27 artikla — Hyvän hallintotavan periaate — Syrjintäkiellon periaate) 25
2007/C 129/44	Asia F-16/07: Kanne 27.2.2007 — Dragoman v. komissio 26
2007/C 129/45	Asia F-33/07: Kanne 10.4.2007 — Toronjo Benitez v. komissio 26
2007/C 129/46	Asia F-34/07: Kanne 13.4.2007 — Carina Skareby v. komissio 27
2007/C 129/47	Asia F-36/07: Kanne 19.4.2007 — Lebedef v. Euroopan yhteisöjen komissio 27
2007/C 129/48	Asia F-37/07: Kanne 23.4.2007 — Cros v. yhteisöjen tuomioistuin 28
2007/C 129/49	Asia F-39/07: Kanne 23.4.2007 — Campos Valls v. neuvosto 28
2007/C 129/50	Asia F-40/07: Kanne 30.4.2007 — Baudalet-Leclaire v. komissio 28

IV

(Tiedotteet)

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN JA ELINTEN ANTAMAT TIEDOTTEET

TUOMIOISTUIN

(2007/C 129/01)

Tuomioistuimen viimeisin julkaisu Euroopan unionin virallinen lehti

EUVL C 117, 26.5.2007

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 96, 28.4.2007

EUVL C 95, 28.4.2007

EUVL C 82, 14.4.2007

EUVL C 69, 24.3.2007

EUVL C 56, 10.3.2007

EUVL C 42, 24.2.2007

Nämä tekstit ovat saatavilla:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

TUOMIOISTUIN

Valitus, jonka Luciano Lavagnoli on tehnyt 12.2.2007 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-422/04, Lavagnoli v. komissio, 23.11.2006 antamasta tuomiosta

(Asia C-74/07 P)

(2007/C 129/02)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Luciano Lavagnoli (edustaja: avocat F. Frabetti)

Muu osapuoli: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: J. Currall ja H. Kraemer)

Vaatimukset

- ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 23.11.2006 antama tuomio asiassa T-422/04 on kumottava
- ensimmäisessä oikeusasteessa esitetyt vaatimukset on hyväksyttävä, ja asiassa T-422/04 nostettu kanne on näin ollen otettava tutkittavaksi ja hyväksyttävä
- toissijaisesti asia on palautettava ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen
- Euroopan yhteisöjen komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja vetoaa valituksensa tueksi kolmeen valitusperusteeseen.

Ensimmäisessä valitusperusteessaan valittaja väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen 45 artiklan yleisten täytäntöönpanosäännösten ja virkamiesten arviointia ja ylentämistä koskevan hallinnollisen oppaan tulkinnassa, kun se katsoi valituksenalaisen tuomion 53-75 kohdassa, että edellä mainittujen yleisten täytäntöönpanosäännösten mukaan ei ole välttämätöntä, että pääosastojen

käytössä olevat etusijapisteet ovat automaattisesti yhteydessä ansiopisteisiin ja että etusijapisteet on jaettu tässä tapauksessa asianmukaisesti.

Valittaja väittää toisessa valitusperusteessaan, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki menettelyvirheen, kun se ei hyväksynyt saman tuomion 59 ja 67 kohdassa hakemuksia prosessinjohtotoimien määrittämisestä, jotka valittaja oli tehnyt ja jotka koskivat komission velvoittamista antamaan tietoa ylenkelpoisille virkamiehille annetuista pisteistä suhteessa heidän ansiopisteisiinsä ja vertailumenetelmästä, jota käytettiin virkamiesten ansioiden vertailussa.

Kolmannessa valitusperusteessaan valittaja väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki valituksenalaisen tuomion 76-100 kohdassa oikeudellisen virheen, kun se ei noudattanut henkilöstösääntöjen 43 ja 45 artiklan yleisissä täytäntöönpanosäännöksissä ja edellä mainitussa hallinnollisessa oppaassa määritettyä arviointi- ja ylentämismenettelyä ja kun se tulkitse virheellisesti henkilöstösääntöjen 90 artiklaa.

Valitus, jonka É. R. ym. ovat tehneet 21.2.2007 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-138/03, É. R. ym. v. neuvosto ja komissio, 13.12.2006 antamasta tuomiosta

(Asia C-100/07 P)

(2007/C 129/03)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittajat: É. R., J. R., A. R., B. R., O. O., T. D., V. D., J. M. D., D. D., D. F., E. E., C. F., H. R., M. R., I. R., B. R., C. S. (edustaja: avocat F. Honnorat)

Muut osapuolet: Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- kanne on otettava tutkittavaksi;
- kanne on katsottava perustelluksi;
- yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-138/03 13.12.2006 antaman tuomion määräykset on kumottava;
- asia on määrättävä palautettavaksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen käsiteltäväksi kantajien vaatimusten ratkaisemista varten.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittajat vaativat valituksessaan riidanalaisen tuomion kumoamista siltä osin kuin siinä jätetään valittajien kanne osin tutkimatta ja hylätään se muilta osin perusteettomana.

Kanteen tutkittavaksi ottamisen osalta valittajat väittävät, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen perustelut ovat ristiriitaisia ja että katsoessaan, että H. E. R.:n sairastumisesta ja menehtymisestä väitetysti aiheutuneiden vahinkojen korvaamista koskeva kanne on nostettu viiden vuoden vanhentumisajan päätyttyä, sanottu tuomioistuin sovelsi virheellisesti sekä yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 46 artiklaa että ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen (Euroopan ihmisoikeussopimus) 6 artiklan 1 kappaletta. Tältä osin valittajat esittävät, että koska heillä ei heidän vaatimustensa tutkimishetkellä ollut hallussaan sellaisia epidemiologisia tietoja, joiden perusteella olisi voitu määrittää täsmällisesti ajankohta, jolloin heidän omaisensa olivat saaneet kyseisen tartunnan, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei voinut katsoa valittajien kannetta vanhentuneeksi.

Kanteen tutkimisen osalta valittajat katsovat myös, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen perustelut ovat ristiriitaisia ja että kyseinen tuomioistuin sovelsi virheellisesti edellä mainitun yleissopimuksen 6 artiklan 1 kappaletta yhtäältä, koska se perusti ratkaisunsa vanhoihin selontekoihin eikä ottanut huomioon viimeisimpiä epidemiologisia tietoja sekä toisaalta, koska se katsoi ettei väitetyn vahingon ja sen lainvastaisen toiminnan, josta asianomaisia yhteisön toimielimiä moititaan, välistä syy-yhteyttä oltu näytetty toteen.

Valitus, jonka Angel Angelidis on tehnyt 21.2.2007 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-416/03, Angelidis v. parlamentti, 5.12.2006 antamasta tuomiosta

(Asia C-103/07 P)

(2007/C 129/04)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Angel Angelidis (edustaja: avocat E. Boigelot)

Muu osapuoli: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

- valitus on otettava tutkittavaksi ja sen on todettava olevan perusteltu, sekä näin ollen
- yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-416/03, Angelidis v. parlamentti, 5.12.2006 antama tuomio on kumottava
- yhteisöjen tuomioistuimen on ratkaistava kyseinen asia itse ja hyväksyttävä valittajan asiassa T-416/03 nostama alkupeäinen kanne, jonka mukaan tuomioistuimen on:
 - kumottava Euroopan parlamentin sihteeristön 4.3.2003 tekemä päätös, jolla kantajan vuotta 2001 koskeva arviointikertomus hyväksyttiin lopullisesti;
 - kumottava kyseinen vuotta 2001 koskeva arviointikertomus;
 - veloitettava vastaaja maksamaan kantajalle 20 000 euron määrän, joka arvioidaan ex aequo et bono ja joka voi suurentua tai pienentyä oikeudenkäyntimenettelyn aikana, korvauksena henkisestä kärsimyksestä ja uran vaarantumisesta huomattavien säännöstenvastaisuuksien sekä vuoden 2001 arviointikertomuksen laatimisen huomattavan viivästymisen vuoksi tilanteessa, joka oli kantajalle erityisen tuskallinen;
 - veloitettava vastaaja korvaamaan oikeudenkäyntikulut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja moittii valituksessaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta siitä, että kyseinen tuomioistuin on tehnyt useita oikeudellisia virheitä tulkittaessaan Euroopan yhteisöjen henkilösäännön 26 ja 43 artiklaa sekä kyseisiä artikloja koskevia yleisiä täytäntöönpanosääntöjä. Sanotut virheet koskevat erityisesti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen laajaa tulkintaa niistä rajallisista tilanteista, joissa voidaan poiketa säännöstä, jonka mukaan kahden arvioitavan virkamiehen kanssa hierarkian eri tasolla olevan virkamiehen on suoritettava arviointi ja vahvistettava arviointikertomus, sekä kyseisen tuomioistuimen arviointiin, jonka mukaan kysymyksessä olevan virkamiehen välittömän esimiehen kuuleminen ei ollut tarpeen. Valittajan

mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen perustelut ovat riidanalaisessa tuomiossa monilta osin puutteellisia näiden kahden kysymyksen osalta ja kyseinen tuomioistuin on lisäksi ottanut monet kantajan sille toimittamista todistuskappaleista huomioon vääristyneellä tavalla.

Valitus, jonka Ferrero Deutschland GmbH on tehnyt 23.2.2007 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-310/04, Ferrero Deutschland GmbH v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) ja Cornu SA Fontain, 15.12.2006 antamasta tuomiosta

(Asia C-108/07 P)

(2007/C 129/05)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Ferrero Deutschland GmbH (edustaja: Rechtsanwalt M. Schaeffer)

Muut osapuolet: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) ja Cornu SA Fontain

Vaatimukset

- ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-310/04, Ferrero Deutschland GmbH v. SMHV — Cornu SA Fontain, 15.12.2006 antama tuomio on kumottava
- SMHV ja väliintulija on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja esittää kanteensa tueksi yhden kanneperusteen, joka perustuu siihen, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin rikkoi yhteisön oikeutta ja erityisesti tulkitsi virheellisesti yhteisön tavaramerkistä 20.12.1993 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 (1) 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa. Se esittää tältä osin viisi väitettä.

Ensinnäkin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei kantajan mukaan ottanut huomioon sitä seikkaa, että kyseessä olevia suolaisia ja makeita tavaroita valmistavat ja pitävät kaupan merkittävässä määrin samat yritykset, mukaan luettuna väliintulija itse. Toiseksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on kantajan mukaan tehnyt oikeudellisen virheen katsoessaan, että kyseessä olevat tuotteet olivat samankaltaisia ainoastaan vähäisessä määrin, vaikka esillä olevassa asiassa sen olisi tullut katsoa samankaltaisuuden olevan ainakin keskinkertaista. Kolmanneksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se katsoi merkien ”Ferrero” ja ”Ferro” olevan ainoastaan ”tietystä määrin samankaltaisia”, vaikka niiden argu-

menttien, jotka tuomioistuin itse esitti ratkaisussaan, olisi tullut johtaa siihen lopputulokseen, että merkit olivat keskinkertaisesti tai jopa merkittävästi samankaltaisia. Neljänneksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on ottanut riittämättömästi huomioon asiakirjat, jotka kantaja esitti tuodakseen esiin merkin ”Ferrero” korkean erottamiskyvyn. Lopuksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on kantajan mukaan tehnyt oikeudellisen virheen, kun se on mahdollista sekaannusvaaraa arvioidessaan jättänyt ottamatta huomioon lukuisia asetuksen N:o 40/94 seitsemännessä perustelukappaleessa tarkoitettuja tekijöitä.

(1) EYVL 1994, L 11, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Juzgado de lo contencioso-administrativo N:o 22 de Madrid (Espanja) on esittänyt 12.3.2007 — Ecologistas en Acción-CODA v. Ayuntamiento de Madrid

(Asia C-142/07)

(2007/C 129/06)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Juzgado de lo contencioso-administrativo N:o 22 de Madrid

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Ecologistas en Acción-CODA

Vastaaja: Ayuntamiento de Madrid

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Sovelletaanko neuvoston direktiivistä 85/3777/ETY (1), sellaisena kuin se on muutettuna 3.3.1997 annetulla neuvoston direktiivillä 97/11/EY, johtuvia ympäristövaikutusten arviointia koskevia menettelyllisiä vaatimuksia kaupunkialueiden teiden kunnostamista koskeviin hankkeisiin ottaen huomioon hankkeiden luonne ja koko ja niiden vaikutukset tiheään asutuille alueille tai historiallisesti, kulttuurillisesti tai arkeologisesti merkityksellisiin maisemiin?
- 2) Sovelletaanko neuvoston direktiivistä 85/3777/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 3.3.1997 annetulla neuvoston direktiivillä 97/11/EY (2), johtuvia ympäristövaikutusten arviointia koskevia menettelyllisiä vaatimuksia nyt käsiteltävänä olevan kanteen kohteena oleviin hankkeisiin ottaen huomioon hankkeiden luonne ja sen tien luonne, jonka osalta hankkeet on tarkoitus toteuttaa, sekä hankkeiden ominaisuudet, laajuus, ympäristövaikutukset, asumistiheys, budjetti ja mahdollinen sellaisen kokonaishankkeen pilkkominen, johon liittyy samankaltaisia töitä saman tien yhteydessä?

- 3) Sovelletaanko Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa C-332/04 ⁽³⁾ 16.3.2006 antamassa tuomiossa ja erityisesti sen 69-88 kohdassa määrittelemiä arviointiperusteita tämän oikeudenkäynnin kohteena oleviin hankkeisiin ottaen huomioon niiden luonne ja sen tien luonne, jonka osalta hankkeet on tarkoitus toteuttaa, sekä hankkeiden ominaisuudet, laajuus, ympäristövaikutukset, budjetti ja mahdollinen sellaisen kokonaishankkeen pilkkominen, johon liittyy samankaltaisia töitä saman tien yhteydessä siten, että niiden ympäristövaikutukset oli arvioitava direktiivissä säädetyn menettelyn mukaisesti?
- 4) Ovatko Espanjan viranomaiset noudattaneet käytännössä neuvoston direktiivin 85/377/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 3.3.1997 annetulla neuvoston direktiivillä 97/11/EY, mukaisia ympäristövaikutusten arviointia koskevia velvollisuuksia tämän oikeudenkäynnin kohteena olevien hankkeiden yhteydessä siltä osin kuin on kyse hallinnollisesta asiakirja-aineistosta ja täsmällisemmin siihen sisältyvistä tutkimuksista ja kertomuksista, vaikka virallisesti hankkeeseen ei ole sovellettu kyseisessä direktiivissä säädettyä ympäristövaikutusten arviointimenettelyä?

⁽¹⁾ Tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27.6.1985 annettu neuvoston direktiivi 85/337/ETY (EYVL L 175, s. 40).

⁽²⁾ Direktiivin 85/337/ETY muuttamisesta 3.3.1997 annettu neuvoston direktiivi 97/11/EY (EYVL 73, s. 5).

⁽³⁾ Kok. 2006, s. I-40.

Kanne 15.3.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Puolan tasavalta

(Asia C-149/07)

(2007/C 129/07)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: J. Hottiaux ja K. Herrmann)

Vastaaja: Puolan tasavalta

Vaatimukset

- On todettava, että Puolan tasavalta ei ole noudattanut EY 28 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole laatinut erityisiä oikeudellisia puitteita kasvinsuojelutuotteiden rinnakkaistuontia koskevien lupien myöntämiseksi
- Puolan tasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

EY 28 artiklassa kielletään jäsenvaltioiden väliset tuonnin määrälliset rajoitukset ja kaikki vaikutukseltaan vastaavat toimenpiteet. Komissio väittää, että Puolan tasavalta ei ole noudattanut EY 28 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole laatinut erityisiä oikeudellisia puitteita toisista jäsenvaltioista maahantuotujen kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamista koskevien lupien myöntämiseksi, kun näille tuotteille on jo näissä jäsenvaltioissa myönnetty markkinoilla saattamista koskeva lupa ja kun ne ovat samoja (Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännössä tarkoitettulla tavalla) kuin Puolassa jo markkinoille saatetut tuotteet.

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan, kun asiaa koskevia säännöksiä ei ole yhdenmukaistettu, "määrällisiä rajoituksia vaikutukseltaan vastaavia toimenpiteitä ovat kaikki kauppaa koskevat jäsenvaltioiden säädökset, jotka voivat tosiasiallisesti tai mahdollisesti rajoittaa yhteisön sisäistä kauppaa suoraan tai välillisesti". Yhteisöjen tuomioistuin on myös katsonut, että sellainen kansallinen lainsäädäntö tai käytäntö, jonka johdosta tuontia ohjataan siten, että vain tietyt taloudelliset toimijat voivat harjoittaa tällaista tuontia, kun taas toisilta on tällainen mahdollisuus eväty, merkitsee määrällisiä rajoituksia vaikutukseltaan vastaavaa toimenpidettä. Menettely, jossa edellytetään ennakkolupaa maahantuotujen tuotteiden myymiseksi, on otettava käyttöön yleisesti sovellettavilla säännöksillä, jotka sitovat viranomaisia nimenomaisesti. Tähän menettelyyn on oltava helposti pääsy, ja se on saatettava kohtuullisessa ajassa päätökseen. Tällaisten yleisten sääntöjen olemassaolo kansallisessa oikeudessa on välttämätöntä, sillä niiden perusteella kansalliset voivat käyttää hyväkseen heille yhteisön oikeudessa annettuja oikeuksia.

Vaikka komissio on voinut hyväksyä Puolan lainsäädäntöä koskevan muutosesityksen, tämä ei kuitenkaan ole tullut voimaan komission perustellussa lausunnossa, jossa kehoitettiin lopettamaan jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen, asetetussa kahden kuukauden määräajassa. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaisesti, kun arvioidaan sitä, onko jäsenvaltio jättänyt noudattamatta jäsenyysvelvoitteitaan, on otettava huomioon jäsenvaltion tilanne sellaisena kuin se oli perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättyessä. Yhteisöjen tuomioistuin ei voi ottaa huomioon tämän jälkeen tapahtuneita muutoksia.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesfinanzhof (Saksa) on esittänyt 21.3.2007 — Finanzamt für Körperschaften III in Berlin v. Krankenhaus Ruhesitz am Wannsee-Seniorenheimstatt GmbH

(Asia C-157/07)

(2007/C 129/08)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesfinanzhof

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Finanzamt für Körperschaften III in Berlin

Vastaaja: Krankenhaus Ruhesitz am Wannsee-Seniorenheimstatt GmbH

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen ⁽¹⁾ 31 artikla esteenä sellaiselle jäsenvaltion sääntelylle, jonka mukaan jäsenvaltiossa verotuksellisesti asuva ja siellä yleisesti verovelvollinen voi tosin tietyin edellytyksin vähentää tulojen kokonaismäärän määrittämisen yhteydessä sellaisen toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevan kiinteän toimipaikan tappion, joka on vapautettu tuloverosta kaksinkertaisen verotuksen välttämistä koskevan sopimuksen perusteella, ja

— jonka mukaan siltä osin kuin toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevista kiinteistä toimipaikoista saaduista sellaisista elinkeinotoiminnan tuloista, jotka kaksinkertaisen verotuksen välttämistä koskevan sopimuksen mukaan on vapautettava verosta, muodostuu jonakin myöhempänä verovuonna yhteensä positiivinen tulos, vähennetty määrä on kuitenkin lisättävä takaisin kyseisen verovuoden osalta tulojen kokonaismäärälaskelmaan

— tällaista lisäämistä ei kuitenkaan tehdä silloin, jos verovelvollinen näyttää, että se ei ”yleisesti” voi siihen sovellettavien toisen jäsenvaltion säännösten mukaan vähentää tappiota muuna kuin sinä vuonna, jona se on syntynyt; tämä edellytys ei silti täyty, jos tappion vähentäminen sallitaan tosin yleisesti toisessa valtiossa tämän valtion oikeuden mukaan, mutta vähentäminen ei kuitenkaan tule kysymykseen verovelvollisen konkreettisesti tilanteessa?

2) Jos kysymykseen annetaan myöntävä vastaus: Onko sillä, että tappion vähentämistä koskevilla rajoituksilla rikotaan toisessa jäsenvaltiossa (lähdevaltiossa) Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen 31 artiklaa, vaikutuksia siitä syystä asuinvaltion osalta, että tässä toisessa valtiossa sijaitsevasta kiinteästä toimipaikasta saamiensa tulojensa osalta tässä toisessa valtiossa ainoastaan rajoitetusti verovelvollinen henkilö saataan näiden säännösten vuoksi epäedulliseen asemaan siellä yleisesti verovelvolliseen verrattuna?

3) Edelleen, jos kysymykseen annetaan myöntävä vastaus: Onko asuinvaltion luovuttava kiinteästä toimipaikasta aiheutuvan ulkomaisen tappion jälkiverotuksesta, mikäli tappiota ei voida muussa tapauksessa vähentää missään jäsenvaltiossa siksi, että kiinteästä toimipaikasta on luovuttu toisessa jäsenvaltiossa?

⁽¹⁾ EYVL L 1994, 1, s. 1.

Kanne 22.3.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Portugalin tasavalta

(Asia C-160/07)

(2007/C 129/09)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: K. Simonsson ja P. Andrade)

Vastaaja: Portugalin tasavalta

Vaatimukset

— Sen toteaminen, että Portugalin tasavalta ei ole noudattanut direktiivin 95/21/EY ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2002/84/EY ⁽²⁾, mukaisia velvoitteita, koska se ei ole pannut täytäntöön mainitun direktiivin 95/21/EY 7 b artiklaa yhdessä liitteessä XI olevan B jakson 3 kohdan kanssa eikä kyseisen direktiivin 9 artiklan 2 kohtaa sekä 12 artiklan 1 kohtaa yhdessä liitteen VII kanssa, sellaisina kuin nämä säännökset ovat myöhemmin (erityisesti direktiivillä 2001/106/EY ⁽³⁾) muutettuina

— Portugalin tasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin 95/21/EY täytäntöönpanolle asetettu määräaika päättyi 30.6.1996. Direktiivin 2001/106/EY täytäntöönpanolle asetettu määräaika päättyi 22.7.2003. Direktiivin 2002/84/EY täytäntöönpanolle asetettu määräaika päättyi 23.11.2003.

⁽¹⁾ Alusturvallisuutta, saastumisen ehkäisemistä ja alusten asumis- ja työskentelyolosuhteita koskevien kansainvälisten standardien soveltamisesta yhteisön satamia käyttäviin ja jäsenmaiden lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä purjehtiviin aluksiin (satamavaltioiden suorittama valvonta) 19.6.1995 annettu neuvoston direktiivi 95/21/EY (EYVL L 157, s. 1).

⁽²⁾ Meriturvallisuutta ja alusten aiheuttaman pilaantumisen ehkäisemistä koskevien direktiivien muuttamisesta 5.11.2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/84/EY (EYVL L 32, s. 53).

⁽³⁾ EYVL L 19, s. 17.

Valitus, jonka Diy-Mar Insaat Sanayi ve tacaret Ltd Sirketi ja Musa Akar ovat tehneet 26.3.2007 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-129/06, Diy-Mar Insaat Sanayi ve tacaret Ltd Sirketi ja Musa Akar v. Euroopan yhteisöjen komissio, 17.1.2007 antamasta määräyksestä

(Asia C-163/07 P)

(2007/C 129/10)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Diy-Mar Insaat Sanayi ve tacaret Ltd. Sirketi ja Musa Akar (edustaja: Rechtsanwalt Ç. Şahin)

Muu osapuoli: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-129/06 ⁽¹⁾ 17.1.2007 antama määräys, joka annettiin valittajille tiedoksi 26.1.2007, on kumottava ja vastapuolen 23.12.2005 tekemä riidanalainen päätös MK/KS/DELTUR/(2005)/SecE/D/1614 on julistettava pätemättömäksi
- toissijaisesti valittajan ensimmäisessä oikeusasteessa esittämät väitteet on hyväksyttävä ja näiltä osin ensimmäisessä luettelomakohdassa mainittu ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys on kumottava ja vastapuolen 23.12.2005 tekemä riidanalainen päätös MK/KS/DELTUR/(2005)/SecE/D/1614 on julistettava pätemättömäksi
- toissijaisesti ensimmäisessä luettelomakohdassa mainittu ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys on kumottava ja asia on palautettava ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen
- vastapuoli on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittajat perustelevat mainitusta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräyksestä tekemänsä valitusta seuraavasti.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole rajoituttava toteamaan tosiseikkoja käsiteltävänä olevassa asiassa asianosaisten esittämien väitteiden ja todisteiden perusteella. Yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 21 artiklasta ilmenee päinvastoin, että Euroopan yhteisöjen tuomioistuimilla on selvittämiselvollisuus, ja ne eivät ainoastaan voi, vaan niiden myös pitää ryhtyä omasta aloitteestaan toimenpiteisiin, kun tilanne tätä edellyttää.

Koska ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei selvittänyt esillä olevassa asiassa, liittyikö vastapuolen tekemään riidanalaiseen päätökseen sääntöjenmukaista valitusosoitusta, ja koska se ilmoitti valittajalle tästä muutovirheestä vasta kuukauden kuluttua eli sen jälkeen, kun määräaika oli päättynyt, se rikkoi yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 21 artiklaa, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 64 artiklaa ja aineellista yhteisön oikeutta, joka liittyy periaatteisiin toimien laillisuusolehtaman sisällöstä ja oppiin hallintotoimen tosiasiallisesta tapahtumisesta (Anscheinstheorie). Yhteisön oikeudessa nimittäin katsotaan, että toimet, joihin liittyy erityisen vakava ja ilmeinen virhe, ovat pätemättömiä.

Jos muutoksenhakuosoitus olisi ollut sääntöjenmukainen, valittajat olisivat palkanneet välittömästi pätevän asianajajan ja täten nostaneet kanteen määräajassa. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämällä moitteella siitä, että valittajat ja heidän turkkilaiset asianajajansa eivät täyttäneet velvollisuuttaan toimia huolellisesti, mitä valistuneelta kantajalta odotetaan, ei vapauta vastapuolta velvollisuudesta liittää päätökseen sääntöjenmukainen valitusosoitus.

⁽¹⁾ EUVL C 212, s. 29.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal de grande instance de Nantes (Ranska) on esittänyt 27.3.2007 — James Wood v. Fonds de Garantie

(Asia C-164/07)

(2007/C 129/11)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal de grande instance de Nantes

Pääasian asianosaiset

Kantaja: James Wood

Vastaja: Fonds de Garantie

Ennakkoratkaisukysymys

Kun otetaan huomioon Rooman sopimuksen 7 artiklassa vahvistettu kansalaisuuteen perustuvan syrjinnän kieltoa koskeva yleinen periaate, ovatko Ranskan rikosprosessilain 706-3 §:n säännökset yhteensopivia yhteisön oikeuden kanssa siltä osin kuin Euroopan yhteisön kansalainen, joka asuu Ranskassa ja joka on sellaisen Ranskan kansalaisuuden omaavan lapsen isä, joka on kuollut Ranskan alueen ulkopuolella, ei voi saada Fonds de Garantiestä maksettavaa korvausta pelkästään hänen kansalaisuutensa perusteella?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Vestre Landsret (Tanska) on esittänyt 27.3.2007 — Skatteministeriet v. Ecco Sko A/S

(Asia C-165/07)

(2007/C 129/12)

Oikeudenkäyntikieli: *tanska*

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Vestre Landsret

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Skatteministeriet

Vastaaja: Ecco Sko A/S

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista 23.7.1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 ⁽¹⁾ liitettä I, sellaisena kuin se on muutettuna 13.10.2000 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 2263/2000 ⁽²⁾, tulkittava siten, että senkaltainen jalkine, josta pääasiassa on kyse, on luokiteltava yhdistetyn nimikkeistön nimikkeeseen 6403 jalkineena, jonka päällinen on nahkaa, vai siten, että kyseinen jalkine on luokiteltava yhdistetyn nimikkeistön nimikkeeseen 6404 jalkineena, jonka päällinen on tekstiilainetta?
- 2) Onko yhdistetyn nimikkeistön 64 ryhmän 1 lisähuomautus, joka lisättiin neuvoston asetuksen N:o 2658/87 muuttamisesta 23.12.1992 annetulla komission asetuksella N:o 3800/92 ⁽³⁾, yhteensoveltuva yhdistetyn nimikkeistön 64 ryhmän 4 huomautuksen a alakohdan kanssa?

⁽¹⁾ Tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista 23.7.1987 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2658/87 (EYVL L 256, s. 1).

⁽²⁾ Tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteen I muuttamisesta 13.10.2000 annettu komission asetus (EY) N:o 2263/2000. Oikaisu EYVL L 276, 28.10.2000, s. 92.

⁽³⁾ EYVL L 384, s. 8.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka cour d'appel de Bruxelles (Belgia) on esittänyt 29.3.2007 — AXA Belgium SA, aiemmin AXA Royale Belge SA v. 1. Belgian valtio, administration de la TVA, de l'enregistrement et des domaines, 2. Belgian valtio, administration de l'inspection spéciale des impôts

(Asia C-168/07)

(2007/C 129/13)

Oikeudenkäyntikieli: *ranska*

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

cour d'appel de Bruxelles

Pääasian asianosaiset

Kantaja: AXA Belgium SA, aiemmin AXA Royale Belge SA

Vastaajat: 1. Belgian valtio, administration de la TVA, de l'enregistrement et des domaines, 2. Belgian valtio, administration de l'inspection spéciale des impôts

Ennakkoratkaisukysymykset

Onko jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY ⁽¹⁾ ja erityisesti direktiivin 13 artiklan A kohdan 1 alakohdan f alakohdan säännöksiä tulkittava siten, että jäsenvaltiot voivat myöntää vapautuksen verosta ainoastaan siinä tapauksessa, että itsenäinen yhteenliittymä suorittaa palveluja yksinomaan jäsenilleen eli että se ei suorita palveluja sellaisille tahoille, jotka eivät ole jäseniä?

⁽¹⁾ Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17.5.1977 annettu kuudes neuvoston direktiivi 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Superior de Justicia de Canarias (Espanja) on esittänyt 2.4.2007 — Club Náutico de Gran Canaria v. Comunidad Autónoma de Canarias

(Asia C-186/07)

(2007/C 129/14)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Superior de Justicia de Canarias

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Club Náutico de Gran Canaria

Vastaaja: Comunidad Autonoma de Canarias

Ennakkoratkaisukysymys

Tribunal Superior de Justicia de Canarias pyytää yhteisöjen tuomioistuinta lausumaan siitä, mitkä ovat sen 7.5.1998 antaman tuomion ⁽¹⁾ vaikutukset Kanariansaarten taloudellisen järjestelmän ja verotusjärjestelmän verotuksellisten seikkojen muuttamisesta annetun lain nro 20/91 10.1.13 §:ään.

⁽¹⁾ Asia C-124/96, komissio v. Espanja, Kok. 1998, s. I-2501.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Rechtbank Zutphen (Alankomaat) on esittänyt 3.4.2007 — Rikosasia, jossa vastaajana on Dirk Endendijk

(Asia C-187/07)

(2007/C 129/15)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Rechtbank Zutphen

Pääasian asianosainen

Dirk Endendijk

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Kuinka direktiivissä 91/629/ETY ⁽¹⁾ — tarkasteltuna yhdessä päätöksen 97/182/EY ⁽²⁾ kanssa — olevaa **kytkemisen** käsitettä on tulkittava?

2) Onko tältä osin minkäänlaista merkitystä kytkemiseen käytetyn välineen materiaalilla ja pituudella ja kytkemisen tarkoituksella?

⁽¹⁾ Vasikoiden suojelun vähimmäisvaatimuksista 19.11.1991 annettu neuvoston direktiivi 91/629/ETY (EYVL L 340, s. 28).

⁽²⁾ Vasikoiden suojelun vähimmäisvaatimuksista annetun direktiivin 91/629/ETY liitteen muuttamisesta 24.2.1997 tehty komission päätös (EYVL L 76, s. 30).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour de cassation (Ranska) on esittänyt 3.4.2007 — Commune de Mesquer v. Total France SA ja Total International Ltd

(Asia C-188/07)

(2007/C 129/16)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour de cassation

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Commune de Mesquer

Vastapuolet: Total France SA, aiemmin Total raffinage distribution, ja Total International Ltd

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Voidaanko raskas polttoöljy, joka on jalostusprosessissa syntyvä tuote, joka vastaa käyttäjän esittämiä eritelmiä, jonka sen tuottaja on tarkoittanut myytäväksi polttoaineena ja joka mainitaan ETY:n jäsenvaltioiden velvollisuudesta ylläpitää raakaöljy- ja/tai öljytuotevarastojen vähimmäistasoa 20.12.1968 annetussa direktiivissä 68/414/ETY ⁽¹⁾, jota on muutettu 14.12.1998 annetulla direktiivillä 98/93/EY ⁽²⁾, luokitella 15.7.1975 jätteistä annetun direktiivin 75/442/ETY ⁽³⁾, sellaisena kuin se on muutettuna 18.3.1991 annetulla direktiivillä 91/156/ETY ⁽⁴⁾ ja kodifioituna direktiivillä 2006/12/EY ⁽⁵⁾, 1 artiklassa tarkoitetuksi jätteeksi?

2) Onko raskaasta polttoöljystä koostuva lasti, jota kuljetetaan laivalla ja joka valuu tahattomasti mereen, sellaisenaan tai sekoitettuna veteen ja sedimentteihin direktiivin 2006/12/EY liitteessä I olevassa Q 4 kohdassa tarkoitettua jätettä?

3) Mikäli ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi ja toiseen kysymykseen myöntävästi, voidaanko raskaan polttoöljyn tuottajaa (Total raffinage) ja/tai myyjää ja rahtaajaa (Total international Ltd) pitää direktiivin 2006/12/EY 1 artiklan b ja c alakohdassa tarkoitettuna jätteen tuottajana ja/tai haltijana saman direktiivin 15 artiklan soveltamiseksi, kun onnettomuuden hetkellä tuote, joka muuttui tällöin jätteeksi, oli kolmannen kuljetettavana?

(¹) ETY:n jäsenvaltioiden velvollisuudesta ylläpitää raakaöljy- ja/tai öljytuotevarastojen vähimmäistasoa 20.12.1968 annettu neuvoston direktiivi 68/414/ETY (EYVL L 308, s. 14).

(²) ETY:n jäsenvaltioiden velvollisuudesta ylläpitää raakaöljy- ja/tai öljytuotevarastojen vähimmäistasoa annetun direktiivin 68/414/ETY muuttamisesta 14.12.1998 annettu neuvoston direktiivi 98/93/EY (EYVL L 358, s. 100).

(³) Jätteistä 15.7.1975 annettu neuvoston direktiivi 75/442/ETY (EYVL L 194, s. 39).

(⁴) Jätteistä annetun direktiivin 75/442/ETY muuttamisesta 18.3.1991 annettu neuvoston direktiivi 91/156/ETY (EYVL L 78, s. 32).

(⁵) Jätteistä 5.4.2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/12/EY (EUVL L 114, s. 9).

Kanne 3.4.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Espanjan kuningaskunta

(Asia C-189/07)

(2007/C 129/17)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: P. Oliver ja F. Jimeno Fernández)

Vastaaja: Espanjan kuningaskunta

Vaatimukset

— On todettava, että Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut asetuksen (ETY) N:o 2847/93 (¹) 2 artiklan 1 kohdan ja 31 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisia velvoitteitaan,

koska se ei ole toteuttanut tyydyttävällä tavalla alueellaan ja suvereniteettiinsä tai lainkäyttövaltaansa kuuluvilla merialueilla valvontaa ja tarkastuksia, jotka kohdistuvat sellaisten lajien kalastukseen, mukaan lukien aluksesta purkaminen ja kaupan pitäminen, joihin sovelletaan asetusten (EY) N:o 850/98 (²) ja 2406/96 (³) nojalla vähimmäiskokoa koskevia säännöksiä; ja

koska se ei ole varmistanut riittävällä tavalla, että yhteisön lainsäädännön rikkomisista vastuussa olevia henkilöitä vastaan toteutetaan asianmukaisia toimenpiteitä, jotka

muodostuvat pääasiallisesti hallinnollisen menettelyn tai rikosoikeudellisen menettelyn aloittamisesta mainittuja vastuussa olevia vastaan ja ehkäisevien seuraamusten määräämisestä.

— Espanjan kuningaskunta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Sovellettavalla lainsäädännöllä edellytetään jäsenvaltioilta:

— Lajien, joihin sovelletaan vähimmäiskokoon liittyviä säännöksiä, aluksesta purkamiseen ja kaupan pitämiseen kohdistuvan tehokkaan valvonta- ja tarkastusjärjestelmän käyttöön ottamista.

— Vaikutuksiltaan ennaltaehkäisevien seuraamusten määräämistä yhteisön lainsäädännön rikkomisesta vastuussa oleville henkilöille.

— Tällaisille vastuussa oleville henkilöille määrättyjen seuraamusten tehokasta täytäntöönpanoa, jotta estetään laittomasta toiminnasta johtuva epäoikeudenmukainen vaurastuminen.

Esillä olevassa asiassa on todettu, että Espanja ei ole noudattanut sillä yhteisön lainsäädännön perusteella olevia velvoitteita kalastustoiminnan alan valvonnan ja seuraamusten osalta. Tällainen noudattamatta jättäminen on todettu paitsi yhteisön tarkastajien tekemien päätelmien, myös vastaajan oman myöntämisen perusteella.

(¹) Yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavasta valvontajärjestelmästä 12.10.1993 annettu neuvoston asetus (EYVL L 261, s. 1).

(²) Kalavarojen säilyttämisestä nuorten meren eliöiden suojelemiseksi toteutettavien teknisten toimenpiteiden avulla 30.3.1998 annettu neuvoston asetus (EYVL L 125, s.1).

(³) Tiettyjen kalastustuotteiden kaupan pitämistä koskevien yhteisten vaatimusten vahvistamisesta 26.11.1996 annettu neuvoston asetus (EYVL L 334, s. 1).

Kanne 3.4.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Italian tasavalta

(Asia C-190/07)

(2007/C 129/18)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamies: C. Cattabriga)

Vastaaja: Italian tasavalta

Vaatimukset

- On todettava, että Italian tasavalta ei ole noudattanut direktiivien 66/401/EY, 66/402/EY, 2002/54/EY, 2002/55/EY ja 2002/57/EY muuttamisesta virallisesti valvottujen tarkastusten ja kolmansissa maissa tuotettujen siementen vastavuuden osalta 22.12.2004 annetun neuvoston direktiivin 2004/117/EY⁽¹⁾ 8 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai koska se ei ole ilmoittanut niistä komissiolle,
- Italian tasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin 2004/117/EY täytäntöönpanoa varten säädetty määräaika päättyi 1.10.2005.

⁽¹⁾ EUVL 2005, L 14, s. 18.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Zala Megyei Bíróság (Unkarin tasavalta) on esittänyt 10.4.2007 — OTP Bank Rt. ja Merlin Gerin Zala Kft. v. Zala Megyei Közigazgatási Hivatal

(Asia C-195/07)

(2007/C 129/19)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Zala Megyei Bíróság

Pääasian asianosaiset

Kantajat: OTP Bank Rt. ja Merlin Gerin Zala Kft.

Vastaaja: Zala Megyei Közigazgatási Hivatal

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko liittymisasiakirjan (asiakirja Tšekin tasavallan, Viron tasavallan, Kyproksen tasavallan, Latvian tasavallan, Liettuan tasavallan, Unkarin tasavallan, Maltaan tasavallan, Puolan tasavallan, Slovenian tasavallan ja Slovakian tasavallan liittymisehdoista ja niiden sopimusten mukautuksista, joihin Euroopan unioni perustuu)⁽¹⁾ liitteessä X olevan 4 luvun 3 kohdan a alakohdan, jota kyseisen liittymissopimuksen 24 artiklan mukaan sovelletaan ja jossa määrätään, että ”Unkari saa

soveltaa 31 päivään joulukuuta 2007 saakka ja kyseinen päivä mukaan lukien paikalliselle liiketoiminnalle tarkoitettuja veronalennuksia enintään 2 prosenttiin saakka yritysten liike tulosta, jotka paikallishallinto on myöntänyt rajoitetuksi ajaksi paikallisveroista vuonna 1990 annetun lain C 6 ja 7 pykälän nojalla —”, tulkittava siten, että

- Unkarille on myönnetty väliaikainen poikkeus, jolla sen sallitaan soveltavan yritysten liike tulosta kannettavaa veroa, vai siten, että
- liittymisasiakirjalla, jolla annetaan mahdollisuus pitää voimassa liiketoiminnalle tarkoitettuja veronalennukset, annetaan Unkarille samalla myös (väliaikaisesti) oikeus pitää voimassa liiketoiminnasta kannettavat verot?

- 2) Jos yhteisöjen tuomioistuim vastaa ensimmäiseen kysymykseen kieltävästi, siltä kysytään edelleen, mitkä ovat ne neuvoston kuudennen direktiivin 77/388/EY⁽²⁾ oikean tulkinnan mukaiset arviointiperusteet, joiden nojalla voidaan katsoa, ettei vero ole luonteeltaan sen 33 artiklassa tarkoitettu liikevaihtovero?

⁽¹⁾ EUVL L 236, s. 846.

⁽²⁾ EUVL L 145, s. 1.

Valitus, jonka Aktieselskabet af 21. november 2001 on tehnyt 12.4.2007 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-477/04, Aktieselskabet af 21. november 2001 v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV), TDK Kabushiki Kaisha (TDK Corp.), 6.2.2007 antamasta tuomiosta

(Asia C-197/07 P)

(2007/C 129/20)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Aktieselskabet af 21. november 2001 (edustaja: asianajaja C. Barrett Christiansen)

Muut osapuolet: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit), TDK Kabushiki Kaisha (TDK Corp.)

Kantajan vaatimukset

- ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 6.2.2007 asiassa T-477/04 antama tuomio (riitautettu tuomio) on kumottava kokonaisuudessaan

- sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (SMHV) on velvoitettu korvaamaan yhteisöjen tuomioistuimessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut
- sisämarkkinoiden harmonisointiviraston ensimmäisen valituslautakunnan 7.10.2004 asiassa R-364/2003-1 tekemä päätös on kumottava
- sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (SMHV) on velvoitettu korvaamaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa ja SMHV:ssa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut

tettu laajan tunnettuuden epäoikeudenmukainen hyväksikäyttö, se

9. perusti virheellisesti päätöksensä epäoikeudenmukaisesta hyväksikäytöstä laajaan tunnettuuteen — ei maineeseen —, mikä on vastoin asetuksen N:o 40/94 8 artiklan 5 kohtaa
10. katsoi virheellisesti, että mahdollisuuden, jota ei voida sulkea pois, perusteella voidaan lähtökohtaisesti (*prima facie*) osoittaa, että on olemassa tuleva ja varma vaara siitä, että kantaja käyttää epäoikeudenmukaisesti hyväksi aikaisempien merkkien laajaa tunnettua.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja väittää valituksessaan, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki seuraavat virheet, kun se katsoi aiemmat tavaramerkit laajalti tunnetuiksi asetuksen N:o 40/94 8 artiklan 5 kohdassa tarkoitetulla tavalla:

1. se ei tehnyt riitautetussa tuomiossa eroa 36 aikaisemman tavaramerkin välillä
2. se otti huomioon todisteita, jotka eivät olleet SMHV:n virallisten ohjeiden mukaisia
3. se otti huomioon todisteita, jotka eivät liity aikaisempiin tavaramerkkeihin
4. se otti huomioon päiväämättömiä todisteita
5. se ei ottanut huomioon, että merkityksellinen päivä laajan tunnettuuden tutkimisessa on riidanalaisen yhteisön tavaramerkkihakemuksen jättöpäivä
6. se vahvisti laajan tunnettuuden sellaisten todisteiden perusteella, jotka eivät olleet ajankohtaisia riidanalaisen yhteisön tavaramerkkihakemuksen jättämispäivänä
7. se otti huomioon laajaa tunnettua koskevan markkinatutkimuksen, josta ei ilmennyt
 - (a) sitä, onko sen tehnyt riippumaton ja tunnustettu tutkimuslaitos tai yhtiö
 - (b) haastateltujen henkilöiden määrää ja profiilia (sukupuoli, ikä, ammatti ja tausta)
 - (c) menetelmää ja olosuhteita, joissa tutkimus tehtiin ja kysymyslomakkeessa olevien kysymysten luetteloa kokonaisuudessaan
 - (d) sitä, tarkoittaako tutkimuksessa mainittu prosentuaalinen osuus kaikkien kyselyyn osallistuneiden henkilöiden määrää vai vain niitä, jotka ovat tosiasiallisesti vastanneet.
8. se ei tarkastellut toimitettujen todisteiden yksittäistä todistarsarvoa ennen kokonaisvaltaisen arvioinnin tekemistä.

Kun ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi, että kyseessä on asetuksen N:o 40/94 8 artiklan 5 kohdassa tarkoi-

Valitus, jonka Donal Gordon on tehnyt 12.4.2007 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-175/04, Donal Gordon v. komissio, 7.2.2007 antamasta tuomiosta

(Asia C-198/07 P)

(2007/C 129/21)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Donal Gordon (edustajat: asianajajat J. Sambon, P.-P. Van Gehuchten ja Ph. Reyniers)

Muu osapuoli: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- Asiassa T-175/04 annettu tuomio on kumottava ja asia on ratkaistava uudelleen.
- On vahvistettava, että kantajalla on todellinen intressi hänen urakehitystä koskevaan kertomukseensa riippumatta hallinnolla siihen olevasta intressistä.
- On todettava, että työkyvyttömyys on määritelmänsä mukaan peruuntuva ja että sellaisena myös komission terveydenhuoltoyksikkö sitä pitää ja käsittelee.
- Kantajalle on myönnettävä oikeussuojaa hänen urakehitystä koskevan kertomuksensa osalta.
- Vahingonkorvausta koskeva kanne on hyväksyttävä ja kantajalle on maksettava vahingonkorvauksena 1 500 000 euroa.
- Oikeudenkäyntikuluista on annettava asianmukainen ratkaisu.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio perustuu virheellisiin ja/tai sattumanvaraisiin perusteisiin siltä osin kuin

- tuomioissa hylätään kantajan itsenäinen intressi hänen urakehitystä koskevaan kertomukseen
- tuomioissa esitetään virheellisesti työkyvyttömyyttä koskeva lainsäädäntö ja sitä koskeva hakemus
- tuomiolla evätään kantajan oikeussuoja huolimatta siitä, että se, onko hänen työkyvyttömyytensä ammattiin liittyvää vai ei, on edelleen ratkaisematta
- tuomioissa ei vahingonkorvauksesta päätettäessä otettu huomioon kantajan tilanteen yhä muuttuvia tosiseikkoja.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Corte suprema di cassazione (Italia) on esittänyt 12.4.2007 — Alfonso Luigi Marra v. Eduardo De Gregorio

(Asia C-200/07)

(2007/C 129/22)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Corte suprema di cassazione

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Alfonso Luigi Marra

Vastaaja: Eduardo De Gregorio

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko tapauksessa, jossa Euroopan parlamentin jäsen ei ole käyttänyt hänelle Euroopan parlamentin työjärjestyksen 6 artiklan 2 kohdassa (¹⁾) tarjottua mahdollisuutta pyytää suoraan puhemieheltä koskemattomuuden ja erioikeuksien puolustamista, tuomioistuimen, jossa asia on vireillä, joka tapauksessa pyydettävä puhemieheltä koskemattomuuden pidättämistä, voidakseen käsitellä asian ja antaa siinä ratkaisun;

vai

2) voiko tapauksessa, jossa Euroopan parlamentti ei ole ilmoittanut haluavansa puolustaa jäsenen koskemattomuutta ja erioikeuksia, tuomioistuin, jossa siviiliasia on vireillä, ratkaista asian erityispiirteiden perusteella, onko kyseessä erioikeus?

(¹) EYVL L 61, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Corte suprema di cassazione (Italia) on esittänyt 13.4.2007 — Alfonso Luigi Marra v. Clemente Antonio

(Asia C-201/07)

(2007/C 129/23)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Corte suprema di cassazione

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Alfonso Luigi Marra

Vastaaja: Clemente Antonio

Ennakkoratkaisukysymykset

Kysymykset ovat samat kuin asiassa C-200/07.

Kanne 19.4.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Portugalin tasavalta

(Asia C-206/07)

(2007/C 129/24)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: L. Pignataro ja M. Afonso)

Vastaaja: Portugalin tasavalta

Vaatimukset

— Sen toteaminen, että Portugalin tasavalta ei ole noudattanut Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/98/EY täytäntöönpanosta veren ja sen komponenttien tiettyjen teknisten vaatimusten osalta 22.3.2004 annetun komission direktiivin 2004/33/EY (¹) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä eikä ainaakaan ilmoittanut niistä komissiolle

— Portugalin tasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin täytäntöönpanolle asetettu määräaika päättyi 8.2.2005.

(¹) EUVL 91, s. 25.

Kanne 20.4.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Espanjan kuningaskunta

(Asia C-210/07)

(2007/C 129/25)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: R. Vidal Puig ja P. Dejmek)

Vastaaja: Espanjan kuningaskunta

Vaatimukset

- On todettava, että Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut yhteisön rautateiden turvallisuudesta sekä rautatieyri-tysten toimiluvista annetun neuvoston direktiivin 95/18/EY ja rautateiden infrastruktuurikapasiteetin käyttöoikeuden myöntämisestä ja rautateiden infrastruktuurin käyttömaksujen perimisestä sekä turvallisuustodistusten antamisesta annetun direktiivin 2001/14/EY muuttamisesta (rautatieturvallisuusdirektiivi) 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/49/EY (¹) 33 artiklan mukaisia veloitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa kaikkia kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä ja toissijaisesti koska se ei ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle.
- Espanjan kuningaskunta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin 2004/49/EY täytäntöönpanolle sisäisessä oikeudessa asetettu määräaika päättyi 30.4.2006.

(¹) EUVL L 164, s. 44.

Kanne 25.4.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Saksan liittotasavalta

(Asia C-216/07)

(2007/C 129/26)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: M. Condou-Durande ja W. Bogensberger)

Vastaaja: Saksan liittotasavalta

Kantajan vaatimukset

- on todettava, että Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut avunannosta kauttakulutilanteissa lentoteitse tapahtuvien palauttamistoimenpiteiden yhteydessä 25.11.2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/110/EY (¹) mukaisia veloitteita, koska se ei ole antanut sen noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ilmoittanut niistä komissiolle
- Saksan liittotasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin 2003/110/EY täytäntöönpanolle asetettu määräaika päättyi 5.12.2005.

(¹) EUVL L 321, s. 26.

Kanne 25.4.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Saksan liittotasavalta

(Asia C-218/07)

(2007/C 129/27)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: M. Condou ja W. Bogensberger)

Vastaaja: Saksan liittotasavalta

Vaatimukset

- Sen toteaminen, että Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut pitkään oleskelleiden kolmansien maiden kansalaisten asemasta 25.11.2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/109/EY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä eikä ilmoittanut niistä komissiolle

- Saksan liittotasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin 2003/109/EY täytäntöönpanolle asetettu määräaika päättyi 23.1.2006.

⁽¹⁾ EYVL L 16, s. 44.

ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN

Kanne 26.3.2007 — Imelios v. komissio

(Asia T-97/07)

(2007/C 129/28)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Imelios SA (Vélizi Villacoublay, Ranska) (edustajat: asianajaja C. Curtil)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- Ensimmäisesti menettelyn osalta on todettava, että Euroopan petostentorjuntaviraston OLAFin (jäljempänä OLAF) ja komission noudattama menettely on yksipuolinen, että OLAF on oman myöntämisensä mukaisesti käyttänyt anonyymeja lähteitä, että OLAF ja komissio ovat kieltäytyneet toimittamasta kantajalle tutkimuksesta laadittua kertomusta ja että komission päätöstä ei ole perusteltu; näin ollen veloituskanto on kumottava.
- Toissijaisesti on todettava, että kantajan esittämiä tositteita ei ole otettu huomioon ja että -ryhmän vastuuta ei ole tutkittu; näin ollen veloituskanto on kumottava sisältönsä perusteella.
- Joka tapauksessa on todettava, että tuen viimeistä erää ei ole maksettu kantajalle, vaikka se ei ole millään tavalla luopunut siitä; näin ollen komissio on veloitettava maksamaan kantajalle 34 368 euron summa korkoineen tämän kanteen nostamisesta lukien; komissio on veloitettava maksamaan kantajalle 50 000 euron summa vahingonkorvauksena; komissio on veloitettava korvaamaan 50 000 euron summa menettelystä aiheutuneina kuluina; komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja on allekirjoittanut 21.12.1999 Euroopan yhteisöjen, jonka edustajana oli Euroopan komissio, kanssa sopimuksen IST-1999-10934 — ASSIST, joka koski hanketta ”Knowledge Management for Help Desk Operators” ja joka tehtiin tutkimusta, teknologista kehittämistä ja esittelyä koskevan yhteisön viidennen puiteohjelman (1998-2002) yhteydessä käyttäjäystävällinen tietoyhteiskunnan alalla.

OLAFin suorittaman tutkimuksen ja sen tarkastuskertomuksen johdosta komissio osoitti kantajalle veloituskannun, jolla vaadittiin yhteisön tukena jo maksetun summan palauttamista sellai-

sen asiaankuuluvan sopimusmääräyksen perusteella, joka mahdollisti sen, että komissio voi vaatia tällaista palauttamista, jos hankkeen toteutuksessa todetaan petos tai vakavia rahoitukseen liittyviä sääntöjenvastaisuuksia. Kyseessä on tällä kanteella riidanalaiseksi saatettu päätös. Lisäksi kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin velvoittaa komission maksamaan tuen viimeisen erän sekä velvoittamaan komission korvaamaan kantajalle vahingon, joka tälle on aiheutunut ensinnäkin siitä syystä, että tuen viimeistä erää ei ole maksettu ja toiseksi OLAFin ja sittemmin komission vireille panemien menettelyjen johdosta.

Kumoamista koskevan vaatimuksensa tueksi kantaja vetoaa perusoikeuksien, erityisesti puolustautumisoikeuksien, rikkomiseen OLAFin ”ASSIST”-hankkeen tarkastusta koskevan tutkimuksen aikana. Se väittää, että se ei ole voinut esittää tehokkaasti huomautuksia tutkimusvaiheen aikana ja että OLAFin loppukertomusta, johon komission päätös perustuu, ei ole toimitettu sille, ja siten sitä on estetty vastaamasta sitä vastaan esitettyihin syytöksiin.

Lisäksi kantaja väittää, että päätöstä ei ole perusteltu ja että valituskohdat on annettu sille tiedoksi liian myöhään.

Toissijaisesti kantaja vetoaa useisiin kanneperusteisiin, jotka liittyvät riidanalaisen päätöksen sisältöön ja erityisesti siihen, että komissio ei ole ottanut huomioon kantajan esittämiä tositteita toteutuneista kuluista. Lisäksi se väittää, että mahdollisista tapahtuneista sääntöjenvastaisuuksista on vastuussa LA POSTE -ryhmä, tuen todellinen edunsaaja, eikä kantaja.

Kanne 4.4.2007 — UPS Europe ja UPS Deutschland v. Euroopan yhteisöjen komissio

(Asia T-100/07)

(2007/C 129/29)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: UPS Europe (Bryssel, Belgia) ja UPS Deutschland (Neuss, Saksa) (edustajat: asianajajat T. Ottervanger ja E. Henny)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen on katsottava EY 232 artiklan nojalla, että komissio on laiminlyönyt ratkaisun tekemisen, kun se ei ole antanut päätöstä kantajien 22.4.2004 komissiolle tekemästä kantelusta.
- Komissio on veloitettava korvaamaan kantajille asian käsittelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.
- Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen on määrättävä muista asianmukaisiksi katsomistaan toimenpiteistä.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat ovat nostaneet kanteensa EY 232 artiklan nojalla väittäen, että komissio on laiminlyönyt tehdä lopullisen päätöksen niiden 22.4.2004 tekemästä kantelusta, jota seurasi 27.11.2006 esitetty pyyntö toimenpiteisiin ryhtymisestä, Deutsche Postin väitetyn määräävän markkina-aseman väärinkäytön osalta EY 82 artiklan nojalla.

Kantajat väittävät, että tällaisen kantelun tekeminen koskee neuvoston asetuksen 1/2003 ⁽¹⁾ 7 artiklan 2 kohdassa säädettyjen edellytysten nojalla niiden oikeutettua etua, ja että se, että komissio on laiminlyönyt ratkaisun tekemisen, koskee niitä suoraan ja erikseen. Erityisesti kantajat väittävät, että Deutsche Postin liiallinen hinnoittelu tuotantoketjun loppupään markkinoilla vaikutti niihin sekä kuluttajina että kilpailijoina.

Kantajat väittävät edelleen, että kantelujen käsittelystä komissiossa EY:n perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklan mukaisesti annetun komission tiedonannon ⁽²⁾ mukaan komission edellytetään silloin, kun sille tehdään EY 82 artiklan rikkomista koskeva kantelu, joko käynnistävän menettelyn kantelun kohteena olevaa oikeussubjektia kohtaan tai tekevän lopullisen päätöksen kantelun hylkäämisestä sen jälkeen, kun kantelijalle on varattu tilaisuus tulla kuulluksi. Kantajat kuitenkin väittävät, että vaikka ne ovat asetetussa määräajassa esittäneet huomautuksensa kantelun alustavasta hylkäämisestä, komissio ei yhteisön oikeuden vastaisesti ole tehnyt minkäänlaista lopullista päätöstä.

Lopuksi kantajat väittävät, että, kun otetaan huomioon asian taustalla olevat tosiseikat, noin kolmen vuoden pituinen ajanjakso, jonka aikana kantajat ovat toistuvasti kehottaneet komissiota ryhtymään toimenpiteisiin, on riittävän pitkä, jotta tämä kykeni tekemään lopullisen päätöksen. Erityisesti 18 kuukauden pituinen ajanjakso, joka oli kulunut kantajien loppuhuomautusten esittämisestä, on kantajien mukaan enemmän kuin kohtuullinen, jotta komissio saattoi päättää tutkinnan kolmannen vaiheen.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1/2003, annettu 16 päivänä joulukuuta 2002, perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta.

⁽²⁾ EUVL C 101, s. 65-77.

Kanne 26.3.2007 — Dada v. SMHV — Dada (DADA)

(Asia T-101/07)

(2007/C 129/30)

Kannekirjelmän kieli: italia

Asianosaiset

Kantajat: Dada S.p.A. (Firenze, Italia) (edustajat: asianajajat D. Caneva ja G. Locurto)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Dada S.r.l.

Vaatimukset

- On kumottava SMHV:n ensimmäisen valituslautakunnan 12.1.2007 asiassa R 1342/2005-1 tekemä päätös, joka annettiin tiedoksi Dada S.p.A.:lle 25.1.2007, ja näin ollen hyväksyttävä Dada S.p.A.:n tekemä rekisteröintihakemus nro 1903111 myös Nizzan sopimuksen luokkaan 42 kuuluvia palveluja varten.
- SMHV on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Kantaja

Haettu yhteisön tavaramerkki: Kuvamerkki, jossa on teksti DADA, ja se on suorakulmiossa, jonka reunat ovat pyöristetyt; suorakulmion yläpuolella on tyylitelty kuvio, jossa on joukko samankeskisiä soikioita, joita yhdistää ympyränmuotoinen rengas; rekisteröintihakemus nro 1 903 111 luokkiin 42 kuuluvia palveluja varten.

Sen tavaramerkki- tai merkkipäätöksen haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: DAD S.r.l.

Tavaramerkki- tai merkkipäätös, johon väitemenettelyssä on vedottu: Italialainen sanamerkki DADA luokkiin 35, 37, 38 ja 42 kuuluvia palveluja varten sekä yhtiön nimi DADA, jota käytetään tavanomaisessa liiketoiminnassa Italiassa seuraavia toimintoja varten: "liikkeenjohto, yrityshallinto, toimistotehtävät, kiinteistöasiat, televiestintä, kasvatusta, koulutus, oikeudelliset palvelut, tietokoneohjelmointi".

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen hyväksyminen ja tavaramerkin rekisteröintiä kysymyksessä olevia palveluja varten koskevan hakeuksen hylkääminen.

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen kohteena olevan päätöksen pysyttäminen ja valituksen hylkääminen.

Kanneperusteet: Näyttö kansallisen tavaramerkin käytöstä, johon väitteen esittäjä vetoaa, on riittämätön. Sekaannusvaaraa ei ole.

Kanne 5.4.2007 — Freistaat Sachsen v. komissio

(Asia T-102/07)

(2007/C 129/31)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Freistaat Sachsen (Saksa) (edustaja: asianajaja C. von Donat ja asianajaja G. Quardt)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

— valtiontuesta nro C 38/2005 (ex NN 52/2004), jonka Saksa on myöntänyt Biria-konsernille, 24.1.2007 tehty komission päätös K(2007) 130 lopullinen on kumottava sikäli kuin kyse on päätöksessä mainituista toimenpiteistä 2 ja 3

— komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja riitauttaa 24.1.2006 tehdyn komission päätöksen K(2007) 130 lopullinen, jossa komissio katsoi, että kolme toimenpidettä, jotka muodostivat valtiontuen, jonka Saksa oli myöntänyt Bike Systems GmbH & Co. Thüringer Zweiradwerk KG:lle, Sachsen Zweirad GmbH:lle ja Biria GmbH:lle (nykyään Biria AG), eivät soveltuneet yhteismarkkinoille.

Kantaja väittää, että riitautettu komission päätös koskee sitä suoraan ja erikseen, koska päätöksen riidanalaiset toimenpiteet 2 ja 3 koskevat takuita, jotka kantaja myönsi Sachsen Zweirad GmbH:lle ja Biria GmbH:lle (nykyään Biria AG) omista varoistaan Freistaat Sachsenin takuiden myöntämistä koskevien suuntaviivojen mukaisesti.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa ensinnäkin yhteisön oikeuden rikkomiseen hyväksytyyn tukitoimenpiteen virheellisen tulkinnan johdosta. Tässä yhteydessä kantaja väittää, että vastaaja katsoi kyseessä olevien yritysten olevan taloudellisissa vaikeuksissa olevia yrityksiä soveltamalla virheellisesti hyväksytyyn tukitoimenpiteen vastaavaa määritelmää. Koska tilanne ei kantajan mukaan ole näin, toimenpiteet 2 ja 3 koskevat hyväksytyä tukea.

Lisäksi kantaja väittää, että vastaaja arvioi tosiasioita virheellisesti, koska se piti lähtökohtana sitä, että kyseessä olevat yritykset ovat taloudellisissa vaikeuksissa olevia yrityksiä.

Lopuksi kantaja väittää, että riidanalaisen päätöksen perustelut ovat puutteelliset.

Kanne 6.4.2007 — BVGD v. Euroopan yhteisöjen komissio

(Asia T-104/07)

(2007/C 129/32)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Belgische Vereniging van handelaars in- en uitvoerders geslepen diamant (Antwerpen, Belgia) (edustajat: asianajajat G. Vandersanden, L. Levi ja C. Ronzi)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

— Euroopan komission 26.1.2007 tekemä päätös, jolla se hylkäsi BVGD:n tekemän kantelun sillä perusteella, että ei ollut riittäviä perusteita ryhtyä toimenpiteisiin sen johdosta (Asia COMP/39.221/B-2-BVGD/De Beers);

— Euroopan komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja riitauttaa komission 26.1.2007 tekemän päätöksen kilpailuasiassa COMP/39.221/B-2-BVGD/De Beers, jolla komissio hylkäsi kantajan kantelun, joka koski EY 81 ja EY 82 artiklan rikkomisia De Beers Groupin raakatimanttien jakelussa käyttämän "Supplier of Choice" -järjestelmän yhteydessä sillä perusteella, että ei ollut riittävää yhteisön etua ryhtyä toimenpiteisiin kantajan kantelun perusteella.

Kantaja väittää, että De Beers — raakatimanttien tuottaja, joka kantajan mukaan harjoittaa pääasiallisesti raakatimanttien myyntiä tuotantoketjun alkupäässä — yrittää "Supplier of Choice" -järjestelmänsä avulla laajentaa markkinoihin kohdistuvan hallintansa koko timanttien tuotantoketjuun kaivoksesta kuluttajille eli myös tuotantoketjun loppupään markkinoille.

Kanteensa tueksi kantaja väittää ensin, että sen menettelyyn liittyviä oikeuksia kantajana on loukattu. Kantaja väittää, i) että komissio esti sitä käyttämästä asetuksen N:o 773/2004 (1) mukaista oikeuttaan tutustua asiakirjoihin, joiden perusteella komissio teki väliaikaisen arviointinsa, ii) että komissio painosti kantajaa asiattomasti asian määräaikaisten hallinnoinnilla, iii) että komissio aiheutti kirjeenvaihdossaan kantajan kanssa sekaannusta menettelyn vaiheen osalta ja iv) että komissio ei ottanut kantajaa asianmukaisesti huomioon menettelyn osallisena.

Toiseksi kantaja väittää, että komissio rikkoi yhteisön edun käsitettä ja teki ilmeisiä arviointivirheitä, oikeudellisia virheitä ja laiminlöi perusteluvelvollisuuttaan.

(¹) EY:n perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklan mukaisten komission menettelyjen kulusta 7.4.2004 annettu komission asetus (EY) N:o 773/2004 (EUVL 2004, L 123, s. 18).

Kanne 2.4.2007 — MarketTools v. SMHV — Optimus-Telecomunicações (ZOOMERANG)

(Asia T-105/07)

(2007/C 129/33)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: MarketTools, Inc. (San Francisco, Yhdysvallat) (edustajat: asianajajat W. von der Osten-Sacken ja A. González Hähnlein)

Vastaaja: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavamerkit ja mallit)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Optimus-Telecomunicações, SA (Maia, Portugali)

Vaatimukset

- Toisen valituslautakunnan 25.1.2007 tekemä päätös (valitus nro R 253/2006-2) on kumottava;
- Optimus-Telecomunicações, SA on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavamerkin hakija: Kantaja.

Haettu yhteisön tavamerkki: Sanamerkki "ZOOMERANG" luokkiin 9, 35 ja 42 kuuluvia tavaroita ja palveluita varten — hakemus nro 1 603 950.

Sen tavamerkki- tai merkkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Optimus-Telecomunicações, SA

Tavamerkki- tai merkkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: Kansalliset sana- ja kuviomerkit "BOOMERANG" luokkiin 9, 16, 35, 37, 38 ja 42 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten.

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen hyväksyminen kokonaisuudessaan.

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen.

Kanneperusteet: Neuvoston asetuksen N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen, koska valituslautakunta ei arvioinut oikein kyseessä olevien tavaroiden ja palveluiden ja tavaramerkkien samankaltaisuutta.

Kanne 11.4.2007 — Alcon v. SMHV

(Asia T-106/07)

(2007/C 129/34)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Alcon (Hünenberg, Sveitsi) (edustajat: asianajaja M. Graf)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavamerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: *Acri.Tec AG Gesellschaft für ophthalmologische Produkte (Henningsdorf, Saksa)

Vaatimukset

- Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavamerkit ja mallit) toisen valituslautakunnan 8.2.2007 asiassa R 660/2006-2, Alcon, Inc. v. OHMI (BioVisc), tekemä päätös on kumottava siltä osin kuin siinä hylättiin Alcon, Incin yhteisön tavamerkin BioVisc rekisteröintiä koskeva hakemus nro 3 651 809
- SMHV on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavamerkin hakija: *Acri.Tec AG Gesellschaft für ophthalmologische Produkte

Haettu yhteisön tavamerkki: Sanamerkki BioVisc luokkaan 5 kuuluvia tavaroita varten — hakemus nro 3 651 809

Sen tavamerkki- tai merkkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Kantaja

Tavamerkki- tai merkkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: Yhteisön sanamerkit ja kansainväliset sanamerkit PROVISC ja DUOVISC luokkiin 5 kuuluvia tavaroita varten

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen hyväksyminen kokonaisuudessaan

Valituslautakunnan ratkaisu: Väiteosaston päätöksen kumoaminen ja väitteen hylkääminen kokonaisuudessaan

Kanneperusteet: Kysymyksessä olevat tavaramerkit ovat samankaltaiset ja tavarat, joita varten niiden rekisteröintiä haetaan, ovat samat kuin ne, joita väitemenettelyssä vedotut tavaramerkit koskevat

Valitus, jonka Francisco Rossi Ferreras on tehnyt 16.4.2007 virkamiestuomioistuimen asiassa F-42/05, Rossi Ferreras v. komissio, 1.2.2007 antamasta tuomiosta

(Asia T-107/07 P)

(2007/C 129/35)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Francisco Rossi Ferreras (Luxemburg, Luxemburgin suurherttuakunta) (edustaja: asianajaja F. Frabetti)

Muu osapuoli: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaativukset

- virkamiestuomioistuimen 1.2.2007 antama tuomio asiassa F-42/05 on kumottava
- valittajan ensimmäisessä oikeusasteessa esittämät vaatimukset on hyväksyttävä, ja asiassa F-42/05 nostettu kanne on näin ollen lähinnä otettava tutkittavaksi ja hyväksyttävä
- toissijaisesti asia on palautettava virkamiestuomioistuimeen
- komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja vaatii valituksessaan, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumoaa virkamiestuomioistuimen tuomion, jossa hylättiin kanne, jolla hän vaati 1.1. ja 31.12.2003 väliseltä ajankakselta laaditun urakehitystä koskeva kertomuksensa kumoamista ja komission velvoittamista korvaamaan hänelle väitetyistä aiheutuneen vahingon.

Valittaja vetoaa valituksensa tueksi siihen, että virkamiestuomioistuin teki useita oikeudellisia virheitä, kun se tarkasteli ensimmäisessä oikeusasteessa esitettyjä kahta kanneperustetta.

Kanne 8.4.2007 — Spira v. komissio

(Asia T-108/07)

(2007/C 129/36)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Diamanthandel A. Spira BVBA (Antwerpen, Belgia) (edustajat: asianajajat J. Bourgeois, Y. van Gerven, F. Louis ja A. Vallery)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaativukset

- Komission 26.1.2007 neuvoston asetuksen N:o 773/2004 7 artiklan 2 kohdan nojalla asiassa COMP/38.826/B-2 — Spira/De Beers/DTC Supplier of Choise tekemä päätös on kumottava.
- Komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja riitauttaa komission 26.1.2007 kilpailuasiassa COMP/38.826/B-2 — Spira/De Beers/DTC Supplier of Choise tekemän päätöksen, jolla komissio hylkäsi kantajan tekemän kantelun, joka koski EY 81 ja EY 82 artiklan rikkomista De Beers Groupin raakatimanttien jakelussa soveltaman Supplier of Choise -järjestelmän käytön yhteydessä, sillä perusteella, ettei kantajan kantelun enemmälle käsittelylle ollut riittävää yhteisön intressiä.

Kantaja väittää, että De Beers — raakatimanttien tuottaja, joka kantajan mukaan toimi raakatimanttien toimittajana pääasiassa tuotantoketjun alkupäässä — pyrkii sen Supplier of Choise -järjestelmän avulla laajentamaan asemaansa markkinoilla saadakseen haltuunsa koko timanttien toimitusketjun kaivoksesta kuluttajille, toisin sanoen myös tuotantoketjun loppupään markkinat.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

Ensinnäkin kantaja väittää, että komissio on laiminlyönyt noudattaa sille kuuluvan velvollisuutensa tutkia kantelu huolellisesti ja puolueettomasti sekä tutkia asianmukaisella huolellisuudella ja puolueettomasti kantelussa esitetyt kilpailunvastaaiset menettelyt.

Toiseksi kantaja väittää, että komissio ei voinut kyseessä olevan yrityksen koon, kilpailunvastaisten menettelyiden maantieteellisen soveltamisalan sekä rikkomuksista kilpailulle ja sisämarkkinoille aiheutuneen vahingon perusteella väittää, ettei kantelun ratkaisemiselle ollut olemassa riittävää yhteisön intressiä.

Kolmanneksi ja lopuksi kantaja väittää, että komission johtopäätös riittävän yhteisön intressin puuttumisesta perustui asian tosiseikkojen ja oikeudellisten seikkojen virheelliseen arviointiin, koska

- 1) komissio ei ottanut huomioon De Beersin rajoitetusti valikoivan jakelujärjestelmän selvästi julkisesti lausuttua kilpailunvastaista tavoitetta
- 2) komissio ei kyennyt arvioimaan De Beersin jakelujärjestelmän kilpailunvastaaisia vaikutuksia ilman, että se arvioi ensin De Beersin valta-asemaa ja markkinavoimaa
- 3) komissio laiminlöi ottaa huomioon lukuisia kantelussa sen tietoon tuotuja seikkoja, jotka osoittivat järjestelmän olennaisesti hyväksikäyttöön perustuvaa ja kilpailunvastaista luonnetta
- 4) komissio arvioi virheellisesti niiden muutettujen sovittelijan toimivaltaa koskevien sääntöjen tehokkuutta, jotka De Beers oli ottanut käyttöön jakelujärjestelmän toteuttamista koskevien riitojen ratkaisemiseksi ja
- 5) komissio teki oikeudellisen virheen ja tosiseikkojen ilmeisen arviointivirheen, kun se katsoi, että De Beersin jakelujärjestelmä ei markkinoita.

Kanne 13.4.2007 — Agrofert Holding v. komissio

(Asia T-111/07)

(2007/C 129/37)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Agrofert Holding a.s. (Praha, Tšekin tasavalta) (edustaja: asianajaja R. Pokorný)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- on kumottava 2.8.2006 tehty komission päätös 16796/16797 ja 13.2.2007 tehty komission päätös SG.E.3/MIB/md D (2007) 1360, jotka koskevat pyyntöä saada tutustuttaviksi asiakirjoja sulautumaa koskevassa asiassa N:o COMP/M.3543 — PKN Orlen/Unipetrol
- komissio on veloitettava esittämään kyseessä olevat asiakirjat
- komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteellaan kantaja vaatii EY 230 artiklan nojalla, että kumotaan 2.8.2006 tehty komission päätös (jäljempänä päätös I) ja myöhempi vahvistava 13.2.2007 tehty komission päätös

(jäljempänä päätös II), jotka koskevat pyyntöä saada tutustuttaviksi kaikki julkaisemattomat asiakirjat, jotka liittyvät kyseessä olevan sulautuman ilmoittamisvaiheeseen ja ilmoittamista edeltävään vaiheeseen.

Kantaja väittää, että molemmat päätökset ovat vastoin Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi annettua asetusta (EY) N:o 1049/2001⁽¹⁾ (jäljempänä asetus), koska ne eivät kuulu niiden poikkeusten soveltamisalaan, joista säädetään asetuksen 4 artiklan 2 kohdassa ja jotka koskevat taloudellisten etujen suojaa, tutkintatoimien tarkoituksen suojaa tai oikeudellisen neuvonannon suojaa tai joista säädetään asetuksen 4 artiklan 3 kohdassa ja jotka koskevat päätöksentekomenettelyn suojaa.

Kantaja katsoo lisäksi, että asetuksen 4 artiklan 2 kohdan ensimmäistä luettelakohdtaa ei pidä tulkita ikään kuin poikkeukset koskisivat asiakirjojen koko sisältöä, vaan ne koskevat ainoastaan asiakirjojen niitä osia, joiden on määrä sisältää liikesalaisuuksia tai taloudellisesti arkaluonteisia tietoja. Näin ollen kantaja toteaa, että vastaaja olisi voinut joko luovuttaa yleisölle osia pyydytyistä asiakirjoista tai mustata ne osat, joissa on arkaluonteisia tietoja, vahingoittamatta tarkastus-, tutkinta- ja tilintarkastustoimien tarkoitusten suojaa, ilmoituksen tehneiden osapuolten ja kolmansien osapuolten oikeuksia, oikeudellisen neuvonannon suojaa tai toimielimen päätöksentekomenettelyä.

Lisäksi kantaja väittää, että vastaaja ei tutkinut erikseen kutakin asiakirjaa, joka sen mukaan kuuluu asetuksen 4 artiklan 2 kohdan kolmannessa luettelakohdassa säädetyn poikkeuksen soveltamisalaan, vaan kieltäytyi yleisesti antamasta pyydytyjä asiakirjoja tutustuttaviksi pelkästään sillä perusteella, että kaikissa asiakirjoissa on liikesalaisuuksia ja että niitä ei neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004⁽²⁾ 17 artiklan mukaan voida ilmaista. Tällainen yleistyys on vastoin asetuksen 4 artiklan 6 kohtaa.

Kantaja katsoo myös, että edellä mainittuja poikkeuksia sovelletaan ainoastaan, jollei ylivoimainen yleinen etu edellytä asiakirjan sisältämien tietojen ilmaisemista. Kantajan mukaan tällainen etu, joka koskee pyydytyjen asiakirjojen sisältämien tietojen ilmaisemista ja joka johtuu kantajalle ja hankitun yhtiön vähemmistöosakkaille aiheutuvasta vahingosta, on olemassa, ja se on tärkeämpi kuin asiakirjoihin tutustumista koskevan oikeuden poikkeukset.

Kantaja väittää lisäksi, että päätös I ja päätös II ovat vastoin EU 1 artiklan toista kohtaa, jossa määrätään avoimuusperiaatteesta.

Lopuksi kantaja katsoo, että vastaaja ei käsitellyt uudistettua hakemusta välittömästi, kuten sen olisi asetuksen 8 artiklan 1 kohdan mukaan pitänyt tehdä, vaan ylitti käsitteilylle asetetun määräajan 100 työpäivällä.

⁽¹⁾ EYVL L 145, 31.5.2001, s. 43-48.

⁽²⁾ Yrityskeskittymien valvonnasta 20.1.2004 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 139/2004 (EUVL L 24, 29.1.2004, s. 1-22).

Kanne 17.4.2007 — Hitachi Ltd ym. v. komissio**(Asia T-112/07)**

(2007/C 129/38)

*Oikeudenkäyntikieli: englanti***Asianosaiset**

Kantaja: Hitachi Ltd (Tokio, Japani), Hitachi Europe Ltd (Maidenhead, Yhdistynyt kuningaskunta), Japan AE Power Systems Corp. (Tokio, Japani) (edustajat: asianajajat M. Reynolds, P. Mansfield ja D. Arts)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- Riidanalainen päätös on kumottava kantajia koskevilta osin.
- Tämän perusteella kullekin kantajalle tuomittu sakko on kumottava.
- Vaihtoehtoisesti riidanalaisen päätöksen 2 artikla on kumottava siltä osin kuin se koskee kantajia tai ainakin niille tuomitut sakot on kumottava tai niiden määriä on alennettava.
- Komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat nostivat EY 225 ja EY 230 artiklan nojalla kumoamiskanteen komission 24.1.2007 tekemästä päätöksestä (asia COMP/F/38.899 — Kaasueristeiset kytkinlaitteet — C(2006) 6762 lopullinen) sen perusteen osalta, jolla komissio katsoi kantajien muiden yritysten joukossa olevan vastuussa EY 81 artiklan ja ETA 53 artiklan rikkomisesta kaasueristeisten kytkinlaitteiden alalla, kun ne olivat tehneet sopimuksia ja päättäneet yhdenmukaistetuista menettelytavoista, jotka koskivat a) markkinoiden jakamista, b) kiintiöiden myöntämistä ja niitä koskevien markkinaosuuksien säilyttämistä, c) yksittäisten kaasueristeisiä kytkinlaitteita koskevien hankkeiden myöntämistä (tarjouskeinoittelu) tietyille toimittajille ja tarjouskilpailun ratkaisemista kyseenalaisella tavalla kyseisten hankkeiden hyväksi, d) hintojen vahvistamista, e) kartellin ulkopuolella olevien jäsenten lisenssi-sopimusten irtisanomista ja f) arkaluontoisten markkinatietojen vaihtoa. Vaihtoehtoisesti kantajat vaativat neuvoston asetuksen (EY) N:o 1/2003 31 artiklan nojalla kullekin niistä tuomitun sakon kumoamista tai sen määrän alentamista.

Kantajat esittävät kanteensa tueksi seuraavat perustelut. Kantajat väittävät, että komissio loukkasi puolustautumisoikeuksien suojaa koskevia perussääntöjä, asetuksen 1/2003 2 artiklaa ja EY 81 artiklaa sekä yhteisön yleisiä oikeusperiaatteita seuraavilta osin:

Ensinnäkin väitetään, että komissio loukkasi kantajien puolustautumisoikeuksia, kun se laiminlöi antaa tutustuttavaksi tietyt väitetysti syyllisyyttä tukevat todisteet sekä tietyt mahdollisesti syyksilukemisesta vapauttavat asiakirjat.

Toiseksi kantajat väittävät, että komissio ei kyennyt näyttämään toteen EY 81 artiklan 1 kohdan rikkomista asetuksen 1/2003 2 artiklassa säädetyllä tavalla. Tältä osin kantajat väittävät erityisesti, että komissio ei ollut kyennyt näyttämään toteen asianomaisten eurooppalaisten ja japanilaisten yritysten välisen yhteisymmärryksen olemassaoloa päätöksessä väitetyllä tavalla tai että missään yhteisymmärryksessä olisi ollut kyse kilpailua rajoittavasta sopimuksesta ja/tai menettelytavasta.

Kolmanneksi kantajat väittävät, että komissio ei ole osoittanut, että kantajat osallistuivat luonteeltaan yksittäiseen ja jatkuvaan lainvastaiseen menettelyyn.

Neljänneksi komission väitetään tehneen ilmeisen arviointivirheen kantajille tuomittujen sakkojen määrän arvioinnissa, koska se ei arvioinut kantajien väitetyn lainvastaisen menettelyn erityistä painoarvoa.

Viidenneksi kantajien mukaan komissio on tehnyt ilmeisen arviointivirheen, kun se on kantajien sakkojen määrää arvioidessaan laiminlyönyt ottaa huomioon lainvastaisen menettelyn kestoon liittyvät tekijät.

Lopuksi kantajat väittävät, että komission sakkojen määrän laskemisessa käyttämä menetelmä pelotevaikutukseen perustuvan kertoimen osalta loukkaa yhdenvertaista kohtelua ja suhteellisuutta edellyttäviä yhteisön oikeuden yleisiä periaatteita, mitä tulee uhkaan siitä, että kantajat saattaisivat aiheuttaa huomattavaa vahinkoa eurooppalaisilla markkinoilla ja siten siihen, ettei lainvastaisen menettelyn uusimista oteta huomioon.

Kanne 13.4.2007 — Last Minute Network v. SMHV — Last Minute Tour (LAST MINUTE TOUR)**(Asia T-114/07)**

(2007/C 129/39)

*Kannekirjelmän kieli: englanti***Asianosaiset**

Kantaja: Last Minute Network Ltd (Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustaja: solicitor P. Brownlow)

Vastaaja: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Last Minute Tour SpA (Milano, Italia)

Vaatimukset

- Vastaajan, sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) toisen valituslautakunnan 8.2.2007 tekemä päätös on kumottava kokonaisuudessaan;
- yhteisön tavaramerkki nro 1 552 231 on julistettava mitättömäksi luokkien 39 ja 42 osalta;
- vastaaja on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Rekisteröity yhteisön tavaramerkki, jonka mitättömäksi julistamista on haettu: Kuviomerkki "LAST MINUTE TOUR" luokkiin 16, 39 ja 42 kuuluvia tavaroita ja palveluita varten — yhteisön tavaramerkki nro 1 552 231.

Yhteisön tavaramerkin haltija: Last Minute Tour SpA

Yhteisön tavaramerkin mitättömäksi julistamista koskevan hakemuksen tekijä: Kantaja.

Mitättömäksi julistamista koskevan hakemuksen tekijän tavaramerkkioikeus: Kansallinen rekisteröimätön tavaramerkki LASTMINUTE.COM luokkiin 39 ja 42 kuuluvia palveluita varten.

Mitättömyysoaston ratkaisu: Yhteisön tavaramerkin julistaminen mitättömäksi luokkiin 39 ja 42 kuuluvia palveluita varten ja mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen hylkääminen luokkaan 16 kuuluvien tavaroiden osalta.

Valituslautakunnan ratkaisu: Mitättömyysoaston päätöksen kumoaminen ja mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen hylkääminen.

Kanneperusteet: Neuvoston asetuksen N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 4 kohdan rikkominen, koska valituslautakunta katsoi virheellisesti, että kantajan rekisteröimätön tavaramerkki ei antanut hänelle oikeutta kieltää Yhdistyneessä kuningaskunnassa haettua tavaramerkkiä ja koska valituslautakunta sovelsi väärin sekaannusvaaran arviointia.

Kanne 13.4.2007 — Last Minute Network v. SMHV — Last Minute Tour (LAST MINUTE TOUR)

(Asia T-115/07)

(2007/C 129/40)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Last Minute Network Ltd (Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustaja: solicitor P. Brownlow)

Vastaaja: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Last Minute Tour SpA (Milano, Italia)

Vaatimukset

- Vastaajan, sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) toisen valituslautakunnan 8.2.2007 tekemä päätös on kumottava kokonaisuudessaan;
- yhteisön tavaramerkki nro 1 552 231 on julistettava mitättömäksi luokan 16 osalta;
- vastaaja on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Rekisteröity yhteisön tavaramerkki, jonka mitättömäksi julistamista on haettu: Kuviomerkki "LAST MINUTE TOUR" luokkiin 16, 39 ja 42 kuuluvia tavaroita ja palveluita varten — yhteisön tavaramerkki nro 1 552 231.

Yhteisön tavaramerkin haltija: Last Minute Tour SpA

Yhteisön tavaramerkin mitättömäksi julistamista koskevan hakemuksen tekijä: Kantaja.

Mitättömäksi julistamista koskevan hakemuksen tekijän tavaramerkkioikeus: Kansallinen rekisteröimätön tavaramerkki LASTMINUTE.COM luokkiin 39 ja 42 kuuluvia palveluita varten.

Mitättömyysoaston ratkaisu: Yhteisön tavaramerkin julistaminen mitättömäksi luokkiin 39 ja 42 kuuluvia palveluita varten ja mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen hylkääminen luokkaan 16 kuuluvien tavaroiden osalta.

Valituslautakunnan ratkaisu: Kantajan tekemän valituksen, jolla vaaditaan väiteosaston päätöksen osittaista kumoamista ja mitättömäksi julistamista myös luokkaan 16 kuuluvien tavaroiden osalta, kumoaminen.

Kanneperusteet: Neuvoston asetuksen N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 4 kohdan rikkominen, koska valituslautakunta katsoi virheellisesti, että kantajan rekisteröimätön tavaramerkki ei antanut hänelle oikeutta kieltää Yhdistyneessä kuningaskunnassa haettua tavaramerkkiä ja koska valituslautakunta sovelsi väärin sekaannusvaaran arviointia.

Kanne 16.4.2007 — Italia v. komissio

(Asia T-119/07)

(2007/C 129/41)

Oikeudenkäyntikieli: *italia*

Asianosaiset

Kantaja: Italian tasavalta (Rooma, Italia) (asiamies: asianajaja G. Aiello)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaativukset

- Komission 7.2.2007 tekemä päätös 2007 C(2007) 286 lopull.
- on kumottava ja komissio on velvoitettava korvaamaan kantajalle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut ja palkkiot.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tämä kanne on nostettu 7.2.2007 tehdystä päätöksestä 2007 C (2007) 286 lopull., joka koskee Gardannen alueella, Shannonin alueella ja Sardiassa alumiinioksidin valmistuksessa polttoaineena käytettävien kivennäisöljyjen vapauttamista valmisteverosta, jonka Ranska, Irlanti ja Italia ovat panneet täytäntöön. Kyseisessä päätöksessä todetaan oikeutetuiksi Italian hallituksen Eurallumina S.p.A:lle myöntämät verovapaudet 80 prosentin osalta niiden määrästä ja siinä määrätään lopun 20 prosentin

suuruisen osuuden osalta velvollisuudesta periä takaisin verotuet, jotka tuensaajalle on myönnetty 1.6.2004 lukien.

Kantaja väittää vaatimustensa tueksi seuraava:

- Perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan rikkominen siltä osin kuin riidanalaisessa päätöksessä katsotaan, että Italian järjestelmässä säädetty valmisteverovapautus merkitsee valtiontukea. Se väittää tältä osin, että kuten direktiivin 2003/96/EY⁽¹⁾ sanamuoto vahvistaa, kysymyksessä olevat valmisteverovapaudet eivät merkitse valtiontukea, vaan ne pikemminkin kuuluvat luonteensa ja johdonmukaisuutensa vuoksi kansallisen verojärjestelmän piiriin. Jos näet kyse on valtiontuesta, edellä mainitussa direktiivissä hyväksytään nimenomaisesti mainitut tuet ainakin 31.12.2006 saakka. Tutkittavana olevan toimenpiteen väitetyn valikoivuuden osalta on huomattava, että toimenpide koskee yleisesti kaikkia niitä yrityksiä, jotka käyttävät kivennäisöljyä alumiinioksidin valmistamiseen. Sillä, että Italian alueella on olemassa ainoastaan yksi laitos, jossa mainittuja kivennäisöljyjä käytetään tuotantoprosessissa, on pelkkä sattuma eikä sillä voi olla vaikutusta säännöksen yleiseen sovellettavuuteen.
- Perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan sekä vuonna 1998 annettujen alueellisia valtiontukia koskevien suuntaviivojen rikkominen siltä osin kuin tämän riidan kohteena olevaa riidanalaista valmisteverovapautusta on pidettävä Sardinian alueen taloudellisen kehityksen kannalta tarkoituksemukaisena.
- Valtiontuesta ympäristönsuojelulle annettujen yhteisön suuntaviivojen (2001/C 37/03) 51 kohdan E.3.2 alakohdan rikkominen siltä osin kuin esillä olevassa asiassa ei ole jätetty tekemättä erityisiä sopimuksia tuen myöntäneen valtion ja tuensaajayrityksen välillä ympäristönsuojelullisten tulosten parantamisesta.
- Lopuksi kantaja vetoaa luottamuksensuojan periaatteen ja yhteisön toimien laillisuutta koskevan olettan loukkaamiseen.

⁽¹⁾ Energiantuotteiden ja sähkön verotusta koskevan yhteisön kehityksen uudistamisesta 27.10.2003 annettu neuvoston direktiivi (EUVL L 283, 31.10.2003, s. 51).

EUROOPAN UNIONIN VIRKAMIESTUOMIOISTUIN

Virkamiestuumioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 2.5.2007
— **Giraudy v. komissio**

(Asia F-23/05) ⁽¹⁾

(Henkilöstö — Kanne — Vahingonkorvauskanne — Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimus — Asemapaikan siirto — Asetus (EY) N:o 1073/1999 — Päätös 1999/396/EY, EHTY, Euratom — Tuottamus — Vahinko — Ammattitauti — Henkilöstösääntöjen 73 artiklassa säädettyjen etuuksien huomioon ottaminen)

(2007/C 129/42)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Jean-Louis Giraudy (Pariisi, Ranska) (edustaja: asianajaja D. Voillemot)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: J. Curren ja G. Berscheid)

Oikeudenkäynnin kohde

Yhtäältä komission sellaisen päätöksen kumoaminen, jolla komissio on kieltäytynyt myöntämästä yksikköjensä vastuuta ja vahinkoa, jonka kantaja väittää itselleen aiheutuneen sellaisen tutkimuksen yhteydessä, jonka OLAF teki komission Ranskan-edustustossa, ja toisaalta vahingonkorvausvaatimus.

Tuomiolauselma

- 1) Euroopan yhteisöjen komissio veloitetaan maksamaan Jean-Louis Giraudylle 15 000 euron vahingonkorvaus hänelle aiheutuneesta henkisestä vahingosta, joka perustuu siihen, että hänen mainettaan ja kunniaansa on loukattu.
- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) Euroopan yhteisöjen komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluis-
taan ja kahdesta kolmasosasta Jean-Louis Giraudyn oikeudenkäynti-
kuluja.
- 4) Jean-Louis Giraudy vastaa yhdestä kolmasosasta omia oikeuden-
käyntikulujaan.

⁽¹⁾ EUVL C 171, 9.7.2005, s. 29 (alun perin Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa numerolla T-169/05 rekisteröity asia, joka siirrettiin 15.12.2005 annetulla määräyksellä Euroopan unionin virkamiestuumioistuimeen).

Virkamiestuumioistuimen määräys (toinen jaosto) 3.5.2007
— **Bracke v. komissio**

(Asia F-123/05) ⁽¹⁾

(Henkilöstö — Kilpailu — Sisäinen kilpailu — Osallistumisedellytykset — Kilpailuilmoitus — Virkaikää koskeva edellytys — Tilapäinen henkilöstö — Henkilöstösääntöjen 27 artikla — Hyvän hallintotavan periaate — Syrjintäkiellon periaate)

(2007/C 129/43)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Jean-Marc Bracke (Etterbeeck, Belgia) (edustaja: asianajaja P. Bruwier)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: D. Martin ja L. Lozano Palacios)

Oikeudenkäynnin kohde

Yhtäältä se, että kilpailun COM/PC/04 ilmoituksen III.1 kohtaa ei EY 241 artiklan nojalla voida soveltaa syrjintäkiellon periaatteen loukkaamisen vuoksi, ja toisaalta nimittävän viranomaisen sellaisen päätöksen kumoaminen, jonka mukaan kantajaa ei ole otettu palvelukseen, sekä kyseisen päätöksen nojalla toteutettujen toimien kumoaminen sillä perusteella, että päätös on henkilöstösääntöjen 27 artiklan, syrjintäkiellon periaatteen, hyvän hallintotavan periaatteen, valintalautakunnan riippumattomuuden periaatteen sekä luottamuksensuojan periaatteen vastainen ja että se perustuu lainvastaiseen ilmoituksen määräykseen

Määräysosa

- 1) Kanne hylätään, koska se on selvästi perusteeton.
- 2) Asianosaiset vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 60, 11.3.2006, s. 53.

Kanne 27.2.2007 — Dragoman v. komissio

(Asia F-16/07)

(2007/C 129/44)

*Oikeudenkäyntikieli: romania***Asianosaiset***Kantaja:* Adriana Dragoman (Bryssel, Belgia) (edustaja: asianajaja G. Dinulescu)*Vastaaja:* Euroopan yhteisöjen komissio**Vaatimukset**

- kilpailun EPSO/AD/34/06 valintalautakunnan 28.11.2006 tekemä se suullinen päätös on kumottava, jolla tämä valintalautakunta antoi kantajalle ensimmäisestä suullisesta tulkkauskoikeudesta hylkäävän arvosanan, jonka takia, kuten edellä mainittua kilpailua koskevassa kilpailuilmoituksessa todetaan, kantaja ei päässyt osallistumaan seuraaviin suullisiin tulkkauskoikeisiin ja suulliseen loppukoikeeseen
- kirjallinen päätös, jolla vahvistetaan edellä mainittu päätös ja joka liitettiin kantajan EPSO-kansioon 12.12.2006, on kumottava
- kilpailu on järjestettävä uudelleen kantajaa varten siten, että kaikkia yhteisön oikeuden säädöksiä ja kilpailuilmoituksen säännöksiä noudatetaan tarkasti
- henkilöstösääntöjen liitteessä III oleva 6 artikla on todettava lainvastaiseksi ja tämä lainvastaisuus on merkittävä tiedoksi
- vastaaja on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja esittää kanteensa tueksi kolme kanneperustetta, joista ensimmäinen liittyy siihen, että yhdenvertaisuusperiaatetta ja syrjintäkiellon periaatetta on loukattu. Tämän kanneperusteen ensimmäisessä osassa kantaja väittää, että häntä on syrjitty kansalaisuuden perusteella, mikä on kielletty muun muassa henkilöstösääntöjen 27 artiklassa. Sen jälkeen kun kantaja oli jo esittänyt näyttöä siitä, että hän on Belgian kansalainen, häntä kehoitettiin esittämään näyttöä siitä, että hän on Romanian kansalainen. Toisessa osassa kantaja väittää, että valintalautakunta syrji hänen kaltaisiaan hakijoita, jotka eivät jo olleet toimielinten palveluksessa väliaikaisena toimihenkilönä tai sopimussuhteisena toimihenkilönä.

Toisessa kanneperusteessaan kantaja vetoaa siihen, että kilpailuilmoituksen säännöksiä on rikottu ja että hyvän hallinnon periaatetta on loukattu. Yhtäältä kantajaa kehoitettiin kokeen aikana kertomaan työkokemuksestaan, vaikka hänen kaltaisiltaan kantajilta, joilla on yliopistotasoinen loppututkinto konferenssitulkauksen alalla, ei vaadittu minkäänlaista työkokemusta. Toisaalta kantaja väittää, että valintalautakunta laati ja sovelsi läpäisykiintiöitä kantajien valitsemien kieliyhdistelmien mukaan ilman, että kilpailuilmoituksessa säädetään tällaisesta mahdollisuudesta.

Kolmannessa kanneperusteessaan kantaja vetoaa siihen, että perusteluvollisuutta on laiminlyöty.

Kanne 10.4.2007 — Toronjo Benitez v. komissio

(Asia F-33/07)

(2007/C 129/45)

*Oikeudenkäyntikieli: ranska***Asianosaiset***Kantaja:* Alberto Toronjo Benitez (Bryssel, Belgia) (edustajat: asianajajat S. Orlandi, J.-N. Louis, A. Coolen ja E. Marchal)*Vastaaja:* Euroopan yhteisöjen komissio**Vaatimukset**

- Yleisen talousarvion ”Tutkimukseen” tarkoitetuilla määrärahoilla palkattujen virkamiesten ylentämismenettelystä tehdyn päätöksen (sellaisena kuin se oli sekä 16.6.2004 että 20.7.2005 laaditussa versiossa) (jäljempänä ensimmäinen riidanalainen päätös) 2 artikla on katsottava lainvastaiseksi.
- Komission päätös poistaa kantajalle väliaikaisena toimihenkilönä kertyneet 44,5 pistettä (jäljempänä toinen riidanalainen päätös) on kumottava.
- Komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja, joka astui väliaikaisena toimihenkilönä komission palvelukseen 16.1.2000 Tutkimuksen pääosastolle, nimitettiin virkamieheksi samalle pääosastolle 16.4.2004 lukien. Kantaja siirrettiin 1.5.2005 Ulkosuhteiden pääosastolle. Kirjeellä, joka oli päivätty 16.6.2006, kantajalle ilmoitettiin, että pisteet, jotka hän oli saanut väliaikaisena toimihenkilönä, oli ensimmäisen riidanalaisen päätöksen nojalla poistettu siltä osin kuin hän oli siirtynyt yleisen talousarvion osaan ”Toiminta” kuuluvaan virkaan ennen kuin kaksi vuotta oli kuulunut siitä, kun hänet oli palkattu koeajalla olevana virkamiehenä virkaan, joka kuului mainitun talousarvion osaan ”Tutkimus”.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa ensinnäkin oikeussuojan, hallinnollisten toimien laillisuuden ja saavutettujen oikeuksien suojan periaatteiden loukkaamiseen, koska nimittävän viranomaisen on peruutettava lainvastainen päätös, jolla luodaan subjektiivisia oikeuksia, kohtuullisen ajan kuluessa, mikä ei ollut tilanne toisen riidanalaisen päätöksen kohdalla.

Lisäksi kantaja väittää, että toisen riidanalaisen päätöksen 2 artiklassa on kyse sellaisten virkamiesten syrjinnästä, jotka on palkattu ”Tutkimukseen” tarkoitetuilla määrärahoilla ja jotka pyytävät saada siirtoa ennen kuin kaksi vuotta on kulunut heidän palvelukseensa ottamisesta siltä osin kuin nämä virkamiehet menettävät siirron johdosta pisteensä samalla, kun virkamiehet, jotka siirretään toiseen virkaan viran puolesta tai jotka hoitavat merkittävänä pidettäviä virkoja, säilyttävät pisteensä.

Kanne 13.4.2007 — Carina Skareby v. komissio

(Asia F-34/07)

(2007/C 129/46)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Carina Skareby (Bishkek, Kirgisia) (edustajat: asianajajat S. Rodrigues ja C. Bernard-Glanz)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Kantajan vaatimukset

- kantajan urakehitystä koskeva arviointikertomus vuodelta 2005 on kumottava
- nimittävän viranomaisen päätös, jolla hylättiin kantajan oikaisuvaatimus, on hylättävä siltä osin kuin se on tarpeen
- nimittäville viranomaiselle on ilmoitettava riitautettujen päätösten kumoamisen vaikutuksista ja etenkin uuden arviointikertomuksen hyväksymisestä vuoden 2005 osalta, tällä kertaa henkilöstösääntöjä noudattaen
- nimittävä viranomainen on veloitettava korvaamaan kantajalle: i) kohtuuden mukaan (ex aequo et bono) määritelty 15 000 euron suuruisen summa korvauksena hänelle aiheutuneista henkisistä vahingoista; ii) kohtuuden mukaan (ex aequo et bono) määritelty 15 000 euron suuruisen summa korvauksena ammatillisesta vahingosta; iii) ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kohtuulliseksi katsoma summa korvauksena taloudellisesta vahingosta, jokainen mainittu summa laillisine viivästyskorkoineen siitä päivästä lukien, jolloin ne tulevat maksettaviksi
- vastaaja on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja väittää kanteensa tueksi ensinnäkin, että urakehitystä koskevan arviointikertomuksen laatimista koskevia sääntöjä ei ole noudatettu. Hallinto on rikkonut henkilöstösääntöjen 43 artiklan yleisillä täytäntöönpanosäännöksillä luotuja menettelysääntöjä ja tehnyt ilmeisiä arviointivirheitä.

Kantaja vetoaa seuraavaksi puolustautumis oikeuksien, hyvän hallintotavan periaatteen ja huolenpito velvollisuuden loukkaamiseen.

Lopuksi hän väittää, että hallinto on käyttänyt väärin harkintavaltaa ja menettänyt.

Kanne 19.4.2007 — Lebedef v. Euroopan yhteisöjen komissio

(Asia F-36/07)

(2007/C 129/47)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Giorgio Lebedef (Senningerberg, Luxembourg) (edustaja: asianajaja F. Frabetti)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- Kantajan urakehitystä koskeva kertomus ajanjaksolle 1.1.2005-31.12.2005 ja erityisesti kertomuksen se osa, jonka Eurostat on laatinut samalle ajanjaksolle, on kumottava.
- Vastaaja on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi yhteen ainoaan kanneperusteeseen, joka koskee henkilöstösääntöjen 43 artiklan yleisten täytäntöönpanosäännösten ja erityisesti henkilöstön ammattiyhdistystoiminnassa olevia ja lakisääteisiä edustajia koskevien säännösten rikkomista sekä luottamuksensuojan periaatteen loukkaamista ja ”patere legem quam ipse fecisti” -säännön rikkomista.

Kanne 23.4.2007 — Cros v. yhteisöjen tuomioistuin

(Asia F-37/07)

(2007/C 129/48)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Alexia Cros (Howald, Luxemburg) (edustaja: asianajaja E. Reveillaud)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen tuomioistuin

Vaatimukset

- Nimittävän viranomaisen 19.7.2006 tekemä päätös, jolla kantaja nimitetään virkamieheksi koeajalle juristi-lingvistin tehtävään 1.9.2006 lukien siltä osin kuin hänet on nimetty palkkaluokkaan AD7;
- on todettava, että kantaja on luokitettava taannehtivasti nimityspäivästä 1.9.2006 lukien palkkaluokkaan A*10, joka vastaa Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen ja yhteisöjen muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen muuttamisesta 22.3.2004 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 723/2004 ⁽¹⁾ voimaan tuloa edeltänyttä palkkaluokkaa LA6;
- kantajan ura on järjestettävä kokonaan uudelleen taannehtivasti 1.9.2006 lukien;
- vastaaja on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja väittää, että riidanalaisella päätöksellä, joka perustuu virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevaan 12 artiklaan,

- rikotaan avointa kilpailua CJ/LA/24 ⁽²⁾ koskevaa ilmoitusta, jonka mukaan kilpailussa menestyneet hakijat otetaan palvelukseen palkkaluokkaan LA7/LA6;
- loukataan yhdenvertaisuusperiaatetta;
- loukataan luottamuksensuojan periaatetta sekä hyvän hallinnon, avoimuuden ja huolenpidon periaatetta.

⁽¹⁾ EUVL L 124, 27.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ EYVL C 182 A, 31.7.2002, s. 1.

Kanne 23.4.2007 — Campos Valls v. neuvosto

(Asia F-39/07)

(2007/C 129/49)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Campos Valls (Bryssel, Belgia) (edustajat: asianajajat S. Orlandi, J.-N. Louis, A. Coolen ja E. Marchal)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

- nimittävän viranomaisen päätös hylätä kantajan hakemus pääosaston A, Osaston III — Käännös- ja asiakirjatuotanto — käännöspalvelun espanjankielen osaston osastopäälliköksi samoin kuin päätös nimittää kyseiseen virkaan toinen hakija on kumottava
- vastaaja on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa yhteen kanneperusteeseen, joka perustuu avointa virkaa koskevan ilmoituksen nro 60/06 noudattamatta jättämiseen, ilmeiseen arviointivirheeseen ja henkilöstösääntöjen 45 artiklan rikkomiseen sikäli kuin riidanalaiseen virkaan valitulla henkilöllä ei — toisin kuin kantajalla — ollut avointa virkaa koskevassa ilmoituksessa edellytetyjä kääntämistä koskevia teknisiä taitoja. Kantaja väittää erityisesti, että neuvoston esiin tuoma väite, jonka mukaan mainittuja taitoja oli arvioitava osastopäällikön tehtäviin kuuluvan henkilöstöhallinnon tehtävien valossa, on ristiriidassa avointa virkaa koskevan ilmoituksen kanssa.

Kanne 30.4.2007 — Baudalet-Leclaire v. komissio

(Asia F-40/07)

(2007/C 129/50)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Cécile Baudalet-Leclaire (Bryssel, Belgia) (edustaja: asianajaja M. Korving)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- On todettava, että avoimen kilpailun EPSO/AST/7/05 ⁽¹⁾ yhteydessä on tapahtunut yhteisöjen toimielinten "sisäisten" hakijoiden ja ulkoisten hakijoiden välistä syrjintää
- On todettava, että vastaaja ei ole esittänyt näyttöä siitä, että kyseisen avoimen kilpailun yhteydessä ei ole tapahtunut syrjintää yhteisöjen toimielinten "sisäisten" hakijoiden ja ulkoisten hakijoiden välillä
- Kyseinen avoin kilpailu on kumottava, koska sitä perustavanlaatuisia periaatetta on loukattu, jonka mukaan hakijoilla on oltava yhdenvertaiset mahdollisuudet
- Toissijaisesti vastaaja on veloitettava esittämään kaikki todisteet, tarvittaessa valintalautakunnan työskentelyä koskevat sellaiset asiakirjat mukaan lukien, joita henkilöstösääntöjen liitteessä III olevassa 6 artiklassa tarkoitettu salaisuus koskee, joista käy ilmi, että valintalautakunta ei suosinut tiettyjä hakijoita heidän ammatillisen taustansa takia
- Jos vastaaja ei ole esittänyt todisteita, on määrättävä, että kaikkien hakijoiden luokittelu on tarkastettava siten, että

perusteena käytetään vain ansioita koskevia arviointiperusteita, sellaisena kuin ne ilmoitetaan kilpailuilmoituksessa, ja siten, että hakijoiden yhdenvertaisten mahdollisuuksien periaatetta sovelletaan puolueettomasti

- vastaaja on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajalle ilmoitettiin 29.1.2007 päivätyllä kirjeellä, että hänen nimeään ei merkittäisi varallaolueluettelon siltä osin kuin hänen saamansa arvosanat, jotka ylittivät vaaditun vähimmäistason, eivät olleet 110 parhaan joukossa.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa muun muassa siihen, että yhdenvertaisten mahdollisuuksien ja yhdenvertaisen kohtelun periaatetta on loukattu siltä osin kuin valintalautakunta syrji hakijoita asettaen etusijalle hakijat, joilla oli jo työkokemusta yhteisöjen toimielimissä ja erityisesti sillä pääosastolla, jolla valintalautakunnan puheenjohtaja työskentelee.

(¹) EUVL C 178 A, 20.7.2005, s. 22.